

DE TIJD LOOPT TEN EINDE
VOOR DE VERSTROOIDE KERK VAN GOD

EFEZE

SMYRNA

PERGAMUM

THYATIRA

SARDES

FILADELPHIA

LAODICEA

The CHURCH OF GOD

PREPARING for the KINGDOM of GOD

DE STENEN VAN DE TEMPEL	3
DOOD, OPGEWEKT, VERWORPEN!	7
DE TIJD LOOPT TEN EINDE	19
ZULT U ONTKOMEN?	28
WAT BENT U AAN HET BOUWEN?	40
WAARAAN MOET IK VASTHOUDEN?	52
ACHTTTIEN HERSTELDE WAARHEDEN	60

DE STENEN VAN DE TEMPEL

“En Hij zeide tot hen:...er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken”(Matteüs 24:2).

Begrijpt u waarom Gods Kerk vandaag verstrooid is? Weet u waar we ons in de tijdbepaling van de profetieën bevinden? Bent u zich bewust van alle profetieën die in de afgelopen jaren zijn vervuld en die momenteel vervuld worden? Hebt u een sterker vertrouwen, omdat u “weet” wat God in deze tijd van u verwacht? Dit artikel is speciaal geschreven om u een antwoord op uw vragen en zorgen te geven.

Sommige dingen zullen u versted doen staan en daar is alle reden toe. Wij hebben in onze bijna 2.000-jarige geschiedenis enkele zeer schokkende en ontvuchterende tijden doorstaan. U behoort de recente gebeurtenissen dan ook in het licht van die achtergrond te beschouwen.

“En Jezus ging de tempel uit en vertrok. En zijn discipelen kwamen tot Hem om Hem op de gebouwen van de tempel te wijzen. En Hij antwoordde en zeide tot hen: Ziet gij dit alles niet? Voorwaar, Ik zeg u, er zal hier geen steen op de andere gelaten worden, die niet zal worden weggebroken. Toen Hij op de Olijfborg gezeten was, kwamen zijn discipelen alleen tot Hem en zeiden: Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken van uw komst en van de voleinding der wereld?” (Matteüs 24:1-3).

Let op wat er nog meer aan dit verslag is toegevoegd: *“Zeg ons wanneer zal dat geschieden, en wat is het teken wanneer al deze dingen in vervulling zullen gaan?” (Markus 13:4).*

Als we van fysieke verklaringen uitgaan, zijn we geneigd de Schrift vanuit een fysiek oogpunt te lezen. Veel profetieën bevatten zowel een fysieke als een geestelijke vervulling. In het algemeen richten we ons echter eerst op de fysieke vervulling.

De fysieke vervulling van de verwoesting van de tempel kan worden vergeleken met die welke in het jaar 70 na Chr. plaatsvond. Sommigen hebben zelfs gedacht dat het ook betrekking kon hebben op de verwoesting van een herstelde tempel in de eindtijd. De essentie van deze profetie gaat over een geestelijke tempel en niet of een fysieke. Jezus Christus zal terugkeren naar een geestelijke tempel; niet naar een fysieke.

Noch de Joden, noch de discipelen begrepen Jezus toen Hij zei: “Breekt deze tempel af en binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen.” Zij dachten dat Hij over de fysieke tempel sprak. Wij, in de Kerk verschillen niet veel in onze eerste reactie op de Schrift.

De timing van Jezus woorden zou niet moeilijk te begrijpen moeten zijn. De stenen van de tempel, die zullen worden weggebroken, worden in verband gebracht met het teken van Zijn wederkomst, die aan het eind van dit tijdperk plaatsvindt. Wij hebben altijd geweten dat de tijd waarnaar Hij verwees, het einde van de 6.000-jarige menselijke geschiedenis is. Valt dat moeilijk in de verslagen van Matteüs en Markus op te merken? We dienen voor ogen te houden dat de tijd waarin de stenen van de tempel worden weggebroken, de eindtijd is.

Daaruit vloeit voort dat de stenen van de tempel die weggebroken worden, rechtstreeks verband houden met het teken van Zijn wederkomst

Wij leven thans in de meest belangrijke tijd van de profetische geschiedenis. Maar weinigen beseffen hoe verstrekkend deze realiteit is. De gebeurtenissen waar Jezus Christus in Matteüs 24 over sprak, gaan in de eerste plaats over de Kerk in de eindtijd.

Toen Jezus zei dat we moesten oppassen dat niemand ons zou verleiden, had Hij het niet tegen de wereld, maar tegen Zijn volgelingen. De wereld is reeds verleid. Alleen degenen die de waarheid kennen, kunnen verleid worden.

Wij waren geneigd Matteüs 24:5 voornamelijk als een waarschuwing tegen valse leraren in de wereld te beschouwen. *“Want velen zullen komen onder mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden.”* Natuurlijk spelen de valse leraren in deze wereld, die het vaak over Jezus Christus hebben, een grote rol bij de instandhouding van de ver- en misleiding van de wereld. Maar diezelfde valse leraren spelen nauwelijks een rol van betekenis inzake de verleiding van de Kerk. Het kan voorkomen, maar als middel van een in gang gezette misleiding is het uiterst zeldzaam.

Halverwege de jaren tachtig van de vorige eeuw hadden we ons niet kunnen voorstellen, dat deze waarschuwing tegen valse leraren hoofdzakelijk betrekking had op valse leraren in de Kerk, die in onze tijd leden zouden verleiden. Maar vanaf die tijd hebben we gezien dat het merendeel van de dienaren de leden hebben weggeleid van de waarheden, die God ons geopenbaard had. Houdt voor ogen, dat alleen zij verleid kunnen worden, die nog niet zijn verleid.

Het verslag in Matteüs 24 vervolgt met: *“En omdat de wetsverachting toeneemt, zal de liefde van de meesten verkillen”* (vers 12). Tijdens de jaren zeventig begonnen we dit te merken. Het bleef zich uitbreiden tot het in de eerste helft van de jaren negentig explodeerde. Vanwege hun zondige levens werden leden van Gods Geest afgesneden. Dit afgesneden zijn van Gods Geest, als gevolg van de zonde, betekende dat de stroming van Gods Geest (agape), in hun bestaan ophield. God is de bron van deze liefde, waarvan in vers 12 gesproken wordt. De mens kan deze liefde niet opwekken of nabootsen. Deze liefde ervaren en ernaar leven, vraagt een constante stroom van Gods Geest in iemands leven. Nogmaals, deze verzen spreken over de Kerk en niet over de wereld. [Deze verzen

worden op diepgaander wijze behandeld in een serie preken, die getiteld is: “A time to judge”. De betreffende tape wordt u op uw verzoek toegezonden.]

Het verslag vervolgt: *“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”* (vers. 14). Het mag vreemd klinken, maar velen in Gods Kerk hebben de betekenis van dit vers uit het oog verloren. Desalniettemin gaat het hier om iets, wat aan het eind van dit tijdperk moest worden volbracht. De vervulling van de gebeurtenis markeerde het begin van de eindtijdgebeurtenissen, gebeurtenissen die bij de terugkeer van Jezus Christus uiteindelijk hun hoogtepunt zullen bereiken.

Het volgende voert ons naar de gebeurtenis die Christus eerder noemde, namelijk, dat er geen steen in de tempel op de andere zal worden gelaten. *“Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan - wie het leest, geve er acht op -* (vers. 15). Nu komen we bij een gebeurtenis die de tempel zelf betrof. De vraag doet zich voor: Is die tempel een fysieke of een geestelijke tempel?

“Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods, gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is. In Hem wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest” (Efeziërs 2:19-22). *“En komt tot hem, de levende steen, door de mensen wel verworpen, maar bij God uitverkoren en kostbaar, en laat u ook zelf als levende stenen gebruiken voor de bouw van een geestelijk huis, om een heilig priesterschap te vormen, tot het brengen van geestelijke offers, die Gode welgevallig zijn door Jezus Christus”* (!Petrus 2:4-5). Weten wij niet wie wij zijn? Wij zijn stenen in de Tempel van God.

Wat is de gruwel die bezig is Gods Tempel te verwoesten? Deze profetische gebeurtenis, die in de eindtijd zou plaatsvinden, is bezig zich in de Kerk te voltrekken en wel vanaf het moment dat het zich aan het eind van 1994 manifesteerde. Wij hebben enkele van de meest gewichtige gebeurtenissen ooit, meegemaakt, die in de Bijbel geprofeteerd worden. Bijna 2.000 jaar geleden stelden de discipelen hierover vragen aan Jezus. Beseffen wij eigenlijk wel de grootsheid om in een tijd als deze te leven? De koude rillingen zouden u over de rug moeten lopen. De verzen die volgen op het verslag over de gruwel der verwoesting, beschrijven voor de Kerk een tijd van vluchten en verdrukking. Wij hebben tot op heden in een tijd van grote verdrukking van de Kerk geleefd. Er blijft als gevolg van de verwoesting niet veel meer over.

In een bepaalde periode, aan het eind van deze eeuw, was de Kerk gezegend door in een groot, wereldwijd genootschap georganiseerd te zijn, dat bekend stond als de World Wide Church of God (Wereldwijde Kerk Van God). Dat is thans niet langer het geval. Die organisatie is zo door elkaar

geschud, dat niets wat overblijft ook maar als deel van de Tempel van God kan worden beschouwd. De enige mogelijke manier waarop iemand in deze tijd weer in de Tempel van God gebracht kan worden, is door te vluchten en door berouw tot bekering te komen. Zoals was voorzien, zou niet één steen op de andere blijven zonder weggebroken te worden.

Iedereen is weggebroken. Allen zijn uit Gods mond gespuwd. Om een overblijfsel van Gods uitverkoren volk in de eindtijd te zijn, moet iedereen van de afgoderij en de gruwel wegvlugten, die bezig zijn de Tempel van God te vernietigen. Dit vereist van elkeen berouw en bekering en een hernieuwde ijver voor God en Zijn werk! Wij zijn door elkaar geschud, in stukken gebroken en vanuit onze oorspronkelijke staat verstrooid. Wij hebben waarlijk in de tijd geleefd, dat geen enkele steen op de andere zou blijven, maar niettegenstaande dat, zal Jezus Christus naar deze Tempel terugkeren!

Ziet u wat er me ons is gebeurd? Hetgeen reeds verstrooid is, wordt nog steeds door elkaar geschud en verder verstrooid. We moeten begrijpen waarom deze dingen blijven doorgaan. We moeten ook begrijpen dat de afvalligheid, die vele jaren geleden begon, nog steeds verder gaat. De Kerk wordt gezift en gezuiverd en er zal slechts een klein aantal overblijven. Als u ernaar verlangt bij dit overblijfsel te horen, moet u weten wat God van u verwacht, want er valt veel werk te doen om de Tempel van God te herbouwen voordat Jezus Christus terugkeert! [Meer hierover valt te beluisteren in de serie preken: “**Rebuilding On The Temple**”.]

DOOD, OPGEWEKT, VERWORPEN!

DOOD

**“Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt,
dat gij leeft, maar gij zijt dood.”**

“...versterk het overige, dat dreigde te sterven...”

OPGEWEKT

**“...Zie, Ik heb een geopende deur voor uw aangezicht gegeven,
die niemand kan sluiten...”**

VERWORPEN!

“...zal Ik u uit mijn mond spuwen.”

De geschiedenis van de Kerk in de afgelopen honderd jaar kan in drie woorden worden *samengevat*: dood, opgewekt en verworpen. Geloofst u onze geschiedenis? Geloofst u wat God tegen Zijn volk zegt? Velen doen of willen dat niet!

God heeft Zijn volk in de eindtijd met deze drie samenvattende woorden beschreven. Hij liet de Kerk weten dat zij op een punt was gekomen, dat het beste als ‘dood’ kan worden omschreven. Daarom was het noodzakelijk haar van die toestand te herstellen. Nadat zij was opgewekt en gezegend werd met een overvloed, die nooit eerder op dat niveau en in die mate was voorgekomen, werd de Kerk verwend en van hoogmoed vervuld. Met deze hoogmoed gingen zelfgenoegzaamheid, lethargie en eigendunk hand in hand, hetgeen ertoe leidde dat zij door God verworpen werd. Als u onze geschiedenis niet in dat licht heeft gezien, wordt het wel eens tijd dat u Gods woorden hierover nader overweegt. Onze situatie in zulke realistische woorden toe te geven en te accepteren, is voor vele broeders echter een moeilijke zaak gebleken.

EEN DODE KERK?

Hoewel sommigen hebben geprobeerd de kern van het navolgende vers te veranderen, moeten we het nu eens temeer begrijpen. *“En Ik zeg u, dat gij Petrus zijt, en op deze petra zal ik mijn gebeente bouwen en de poorten van het dodenrijk zullen haar niet overweldigen”* (Matteüs 16:18). Jezus Christus vertelde Petrus over de Kerk die Hij zou bouwen. Het was een Kerk die nooit zou uitsterven, maar zou blijven bestaan totdat Hij zou terugkomen om Zijn Koninkrijk op aarde te ontvangen.

“Doch wij willen u niet onkundig laten, broeders, wat betreft hen, die ontslapen, opdat gij niet bedroefd zijt, zoals de andere (mensen), die geen hoop hebben. Want indien wij geloven, dat Jezus gestorven en opgestaan is, zal God ook zo hen, die ontslapen zijn, door Jezus wederbrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden, die achterblijven tot de komst des Heren, zullen in geen geval de ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van de hemel, en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven [bij Christus' wederkomst], samen met hen [degenen die stierven in Jezus Christus en als eerste opgewekt worden] op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen” (1Tessalonicenzen 4:13-17).

Het is duidelijk dat de Kerk niet zou uitsterven voordat Jezus Christus naar de aarde zou terugkeren om Zijn Koninkrijk in ontvangst te nemen.

Tegenwoordig geloven velen niet meer in de tijdperken van de Kerk, hoewel onze geschiedenis ons deze waarheid als het ware toeroept. We kunnen noch onze geschiedenis noch Gods onderwijzingen en waarschuwingen ontkennen, die over deze zeven specifieke tijdsperioden gaan. Er zijn weliswaar mensen die hun begrip over deze tijdperken behouden hebben, maar aan de andere kant zijn er ook heel wat mensen die elk begrip hierover hebben afgewezen. Als u bedenkt wat God tegen de laatste drie gemeenten zegt, zoals in Openbaring staat vermeld, probeer dan eens tot een eerlijke en waarheidsgetrouwe beschouwing van onze geschiedenis te komen.

“En schrijf aan de engel der gemeente te Sardes: Dit zegt Hij, die de zeven Geesten Gods en de zeven sterren heeft: Ik weet uw werken, dat gij de naam hebt, dat gij leeft, maar gij zijt dood” (Openbaring 3:1). Het mag ons misschien vreemd voorkomen dat God dit tegen Zijn eigen Kerk zegt. Jezus Christus zei hun dat zij, als zijnde in de Kerk van God, de naam hadden dat zij leefden, maar Hij gaf te kennen dat zij volgens de algemene beschrijving die op hen als volk in de Kerk van toepassing was, dood waren! Hij zei dat het er slechts weinigen waren, die gedurende deze tijd zouden overwinnen. *“Doch gij hebt enkele personen te Sardes, die hun klederen niet hebben bezoedeld, en zij zullen met Mij in witte klederen wandelen, omdat zij het waardig zijn”* (vers. 4).

Na bijna 1900 jaar stond de Kerk op het punt uit te sterven. Zij had enkele zeer duistere en onderdrukkende tijden in de menselijke geschiedenis meegemaakt. Als de Kerk bestemd was om te overleven, moest zij worden opgewekt. Zij naderde met rasse schreden haar geestelijke ondergang. Jezus Christus liet weten: *“Wees wakker en versterk het overige, dat dreigde te sterven, want Ik heb geen van uw werken vol bevonden voor mijn God”* (vers.2).

Als wij het unieke van onze roeping geloven en in aanmerking nemen hoe God met ons als een volk heeft gewerkt, zullen we onze geschiedenis begrijpen en aangespoord worden te reageren op de in Openbaring gegeven instructies van Jezus Christus.

Gods bedoeling met de Kerk was, dat zij tot de wederkomst van Zijn Zoon op aarde zou blijven bestaan. Alleen God kon een volk opwekken dat geestelijk aan het uitsterven was. Onze geschiedenis getuigt van de realiteit van deze laatste drie tijdperken.

Als wij de realiteit van ons verleden en Gods roeping van ons als Zijn volk niet kunnen geloven, onderscheiden we ons niet van anderen in de wereld, die beweren christen zijn. Onze ideeën en gedragingen zullen liberaal worden en we zullen langzaamaan gaan geloven, dat er broeders in allerlei uiteenlopende en tegenstrijdige groeperingen zijn.

Er zijn talrijke pogingen ondernomen om de uniciteit van onze roeping te vernietigen en de deur naar andere leerstellingen en opvattingen te openen. De vernietiging van de validiteit van ons verleden en het ondergraven van hoe God met ons heeft gewerkt, vormen de voornaamste methoden om nieuwe leerstellingen en nieuwe leraren toegang te verschaffen. Deze nieuwe leerstellingen beogen de waarheid te veranderen, die God ons in het begin openbaarde. Dergelijke leerstellingen die in strijd zijn met de waarheid die ons eens is geopenbaard, worden door valse dienaren gestimuleerd. Er zijn veel meer valse dan ware dienaren binnen de geledingen van de Kerk. U dient waakzamer dan ooit te zijn en alles te bewijzen wat u hoort.

GOD WEKTE DE KERK OP

Tijdens Sardes verloor de Kerk veel van de waarheid. De Kerk was aan het uitsterven en het werd hoog tijd voor God om haar op te wekken en alles te herstellen wat verloren was gegaan. God riep een man, Herbert W. Armstrong, om dat werk te doen. Hij was Zijn apostel voor het einde van deze eeuw.

Er zijn mensen die dit deel van onze geschiedenis haten en trachten ons begrip van dit tijdperk van Gods Kerk in diskrediet te brengen. Deze mensen verafschuwen en haten Mr. Armstrong, omdat zij een afkeer van de waarheden hebben die God in die tijd herstelde. Degenen die trachten het inzicht in onze geschiedenis te vernietigen en Gods werk met ons te bagatelliseren, zijn vijanden van het Lichaam van Christus. Zij zijn antichristenen, omdat zij zich ten doel hebben gesteld Christus' werk

in de Kerk tegen te werken en te bestrijden. Het is nu eenmaal de simpele waarheid, dat als God niet een man had gebruikt om de Kerk uit haar halfdode, stervende toestand op te wekken, niemand van ons hiervan zou hebben geweten. We zouden noch Gods plan noch Zijn wegen kennen, zoals vandaag de dag het geval is.

Hoewel er mensen zijn die afwijzend staan tegenover de gedachte dat Mr. Herbert W. Armstrong de hoofdpersoon was waarmee God in dit tijdperk werkte, neemt niet weg dat hij degene was waardoor de waarheid in de Kerk werd hersteld. Iedereen in Gods Kerk van vandaag, zowel dienaren als leden, is door God de Vader, door de kracht van Zijn Geest, getrokken. Door de herleving en het herstel die God door Mr. Armstrong volbracht, zijn allen als onderdeel van dat proces tot erkenning van de waarheid gebracht. Niemand is in deze tijd op dezelfde wijze deel van het Lichaam van Christus geworden, zoals God rechtstreeks met Mr. Armstrong werkte. Kent u iemand die op welke andere manier dan ook tot zoveel begrip is gekomen? Als zij door middel van een van de splintergroeperingen tot een dergelijk begrip zijn gekomen, is dat nog altijd het gevolg van de waarheid die God door Mr. Armstrong herstelde!

De Kerk was tijdens Sardes stervende en God zou haar opwekken. Om het doel van Zijn Vader in de opwekking van de Kerk te verwezenlijken, bracht Jezus Christus het Filadelfiatijdperk enkele buitengewone dingen ter kennis. Hij zei dat Hij de mogelijkheid had te openen wat niemand kon sluiten en te sluiten wat niemand kon openen. En dat bracht Hij door Mr. Armstrong tot stand. De kennis die verloren was gegaan zou opnieuw worden hersteld, in het bijzonder de kennis van Zijn doel met de mens, dat door de Heilige Dagen wordt geopenbaard. Sardes verwierp die kennis. Daarom moest Mr. Armstrong die gemeenschap verlaten om God te kunnen gehoorzamen. Hoe meer hij zich in gehoorzaamheid aan God overgaf, hoe meer waarheid God de Kerk openbaarde. Deuren van begrip werden in toenemende mate tijdens het Filadelfiatijdperk geopend, terwijl de mogelijkheid was geschapen om de verkregen kennis in de gehele wereld te prediken.

Sla de leden- en medewerkersbrief d.d. 25 oktober 1985 van Mr. Armstrong er maar eens op na. *”Christus’ ware evangelieboodschap is het KONINKRIJK VAN GOD. Jezus onderwees en verkondigde geen ander evangelie. Het klinkt ongelooflijk – ik weet het – maar het is WAAR! DAT evangelie was achttien en een halve eeuw lang niet aan de wereld verkondigd! Zoals Jezus voorspelde, zijn velen gekomen in zijn naam, beweerende dat zij Hem vertegenwoordigden, ZEGGENDE dat Jezus de Christus is (Matteüs 24:5) – zelfs Zijn vergoten bloed verkondigende – predikende over GENADE (maar het veranderde in losbandigheid) – en hebben velen verleid! Gods ware Kerk is blijven bestaan, in iedere generatie, tot nu toe, als een kleine en vervolgde Kerk. Maar zij heeft niet op een georganiseerde manier Christus’ ware evangelie aan de wereld verkondigd, tot het jaar 1934.”*

Mr. Armstrong zette dit onderwerp eerder uiteen in een brief van 22 november 1982. *“In bijna 1900 jaar had niemand dat evangelie aan de wereld verkondigd. Toen begon ik het te verkondigen, maar slechts in een klein gebied rond Lane Country, Oregon [verwijzend naar de eerste Plain Truth, de Echte Waarheid, in februari 1934]. Binnen 19 jaar had ik het via de radio en via de Plain Truth verkondigd in heel de Verenigde Staten. Daarna, in de eerste week van 1953 – precies 1900 jaar (een eeuw van 19-jarige tijdcyclussen) – begon ik dit evangelie te verkondigen in geheel Europa via ’s werelds krachtigste radiostation, Radio Luxembourg”*

Dit Filadelfiatijdperk van Gods Kerk had een open deur om een zeer specifiek werk te volbrengen inzake het opwekken van de Kerk en het voorbereiden van mensen, die op deze weg konden doorgaan en aanwezig zouden zijn bij de wederkomst van Jezus Christus. Maar vandaag zijn er dienaren en organisaties die zichzelf inbeelden het werk te doen, dat alleen aan Mr. Armstrong als apostel te doen was gegeven. Hij werd uitgezonden om een zeer specifiek werk te doen. Als mensen zouden geloven wat God tegen deze laatste drie Kerken in Openbaring zegt, zouden zij beter begrijpen wat er met ons is gebeurd en waarom wij in deze huidige toestand verkeren. Als wij echt onze huidige situatie zouden inzien, zouden we begrijpen welk ‘werk’ er nu als hoofddoel voor ons ligt. Dat werk is niet hetzelfde als Mr. Armstrong was gegeven te doen. Dat bestond uit het opwekken van de Kerk en het verkondigen van het Evangelie als een getuigenis aan deze wereld.

Sommigen blijken de verklaring in Matteüs 24 niet te begrijpen. *“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”* (vers. 14). Dat Evangelie is verkondigd in de Kerk en in die delen van de wereld waar God gedurende de afgelopen 1900 jaar Zijn volk geroepen heeft. Maar toen Hij de Kerk opwekte, was het ook tijd om deze en andere profetieën van de eindtijd, vlak voor de vestiging van Zijn Koninkrijk op aarde, te vervullen. In dezelfde tijd dat de Kerk moest worden opgewekt, moest ook het Evangelie op een wijze die nog nooit eerder was voorgekomen, wereldwijd gepredikt worden. Met de komst van massapublicaties, radio en televisie, was het mogelijk geworden dit thans op een manier te doen die niemand voor mogelijk had gehouden.

Toen Mr. Armstrong in 1986 overleed, kwam de fysieke verdrukking nier over de aarde. Omdat velen schijnen te geloven dat met ‘het einde’ een ‘grote fysieke verdrukking’ wordt bedoeld, begonnen zij te geloven, dat veel van deze profetieën nog door andere moesten worden vervuld. Maar als we slechts onze geschiedenis zouden begrijpen en konden inzien wat de laatste drie tijdperken ons leren, zouden we weten dat ‘het einde’ reeds over ons *is gekomen*. Wij bevinden ons in het laatste tijdperk en hierna volgen er niet meer. Dit is de eindtijd! Gebeurtenissen die in de Kerk plaatsvinden, komen overeen met de eindtijdprofetieën, die aan de wederkomst van Jezus Christus voorafgaan.

Jezus Christus vertelde Filadélfia dat er een open deur was om alles te volbrengen wat gedaan moest worden. De Kerk moest opgewekt en in waarheid worden hersteld om Gods plan met betrekking tot Zijn spoedig komende Koninkrijk te vervullen. Voor het einde kwam, moest ook het Evangelie als een getuigenis in de gehele wereld gepredikt worden. Dat ‘werk’ werd wereldwijd volbracht door de verspreiding van miljoenen tijdschriften, die de titel The Plain Truth (De Echte Waarheid), droegen, alsmede door de televisie en de radio. Filadelfia besloeg een unieke tijdsperiode.

Het doel van de wereldwijde verkondiging van dit Evangelie was tweeledig. Het eerste was de Kerk op te wekken, die dringend in de waarheid moest worden hersteld. Mensen moesten worden opgewekt om bij te kunnen dragen aan dit eindtijdwerk en op de terugkeer van Jezus Christus te worden voorbereid. De getuigenis van God, die door de levens van bekeerde leden in de Kerk woont, moest tijdens de hele geschiedenis van de Kerk tot aan de wederkomst van Jezus Christus, blijven bestaan. In de tweede plaats moest er een getuigenis worden gegeven, dat zelfs aan het eind van dit tijdperk, temidden van technologische ontwikkelingen, de mensheid en haar regeringen nog steeds Gods goede nieuws voor hen, van de hand zou wijzen.

De deur die tijdens dit tijdperk open stond, is nu weer dicht. Niemand kan die deur nog openen, maar desondanks proberen velen het toch. Wat een ijdele pogingen om tegen Gods wil te werken! Beseffen we dan niet welk ‘werk’ er thans voor ons ligt? Laten we eerlijk tegenover onze geschiedenis staan – het bewijs van de toestand van de Kerk staart ons recht aan en roept ons om hulp.

Het werk voor de Kerk, gaat nu om de Kerk! Het gaat erom de verstrooide broeders de helpende hand te reiken, de broeders die reeds geroepen zijn en vanuit de geestelijke diepten van hun bestaan naar ons roepen. Het is tijd een volk te helpen zich gereed te maken als de bruid van Christus en broeders behulpzaam te zijn deze tijd van verdrukking over de Kerk te doorstaan. De Kerk is al door grote geestelijke verdrukking heengegaan. De profetieën waarschuwen dat dit een eindtijdgebeurtenis is. Het einde is over ons gekomen, maar helaas is als gevolg van deze verdrukking het overgrote deel van de Kerk aan de kant gaan staan.

Het werk van vandaag bestaat niet uit het kopiëren van wat God door Mr. Armstrong tot stand bracht. Die deuren zijn gesloten. Als u probeert een deur te openen die Christus gesloten heeft, bent u bezig uw Heer en Meester tegen te werken. Is Hij werkelijk uw Heer en Meester? Als Hij dat is, zult u naar Hem luisteren en Zijn wil doen. Zo niet, dan zal u waarschijnlijk doen, wat velen tegenwoordig doen.

Sommigen geloven vandaag de dag allereerst een getuigenis aan Israël te moeten geven. Wat een zielige poging! Als en wanneer God, meer dan Hij reeds heeft gedaan, een getuigenis aan Israël

geeft, zult u dat zeker merken. Israël heeft tijdens het Filadelfiatijdperk al een waarschuwend getuigenis ontvangen, die zij verworpen heeft. Dat getuigt tegen hen!

De volgende grote getuigenis zal duidelijk merkbaar zijn. God geeft die zonder hulp van een grote organisatie, die voor geld en ondersteuning moet zorgen. In die tijd zullen er zoveel wonderbaarlijke gebeurtenissen plaatsvinden, dat er gratis publiciteit aan wordt gegeven. Het getuigeniswerk zal keer op keer zo'n wonderbaarlijke nieuwsaarde bevatten, dat er wereldwijd verslag van wordt gedaan. Er is dus geen grote organisatie nodig om zulke inspanningen te bekostigen.

De aanstaande getuigenis aan Israël zal hen doen herinneren aan de eerdere getuigenis waaraan zij tijdens het Filadelfiatijdperk geen aandacht schonken. Als de fysieke verdrukking eenmaal is begonnen, zal het hun duidelijk worden waarom zij lijden. Het zal tevens een boodschap aan de gehele wereld zijn over wat er spoedig staat te gebeuren – de komst van Jezus Christus als Koning der koningen om het Koninkrijk van God op aarde te vestigen. Dat getuigeniswerk is voorbestemd om met Gods kracht door 'twee' te worden volbracht. Geen enkele kerkorganisatie kan dat tot stand brengen en geen enkel individu kan zich als Gods apostel opwerpen om dat werk ter hand te nemen. Het is aan deze 'twee' gegeven, die nog door God moeten worden gezonden.

We zien dus dat de getuigenis die tegenwoordig door sommige organisaties wordt gegeven, eigenlijk een getuigenis is, die God reeds tijdens Filadelfia gedaan heeft. Volgens de profetieën is de enige grote getuigenis die overblijft, die welke God door Zijn twee getuigen helemaal aan het einde zal geven. Het voornaamste 'werk' van vandaag is het waarschuwen, verzorgen, voeden en trachten een helpende hand te bieden aan degenen die God reeds geroepen heeft om eerstelingen te zijn. Deze broeders zijn over de hele aarde verspreid. Als zij reageren op de terechtwijzing die wij allemaal hebben ontvangen, zullen zij berouwvol zijn en verlangen hun relatie met God in geest en waarheid te vernieuwen. Als wij waarlijk onze broeders in Christus liefhebben, wat kunnen wij dan anders doen, dan proberen een verwoeste Tempel te helpen herbouwen?

Er zijn anderen, die geloven dat zij de Kerk opnieuw moeten opbouwen. Maar wat we zien zijn zwakke, nietige pogingen om iets tot stand te brengen wat God ons niet opgedragen heeft. Alleen God heeft de kracht en de macht om mensen naar Zijn Kerk te roepen en in deze tijd roept God slechts zeer weinigen. De instrumenten van de massamedia zijn niet langer nodig om te volbrengen wat God deed toen Hij Zijn Kerk opwekte.

Er zijn er veel te veel die hooghartig doorgaan Gods geld te verkwisten, terwijl zij zich in hun poging de Kerk op te richten, blindstaren op een groeiend aantal nieuwe leden. De waarheid slaat deze organisaties om de oren, maar zij weigeren die te erkennen. De aantallen komen voor het overgrote deel van mensen die reeds geroepen waren en die van de ene naar de andere organisatie

gaan of van degenen die vroeger sporadisch contact onderhielden. Voor sommigen zou het goed zijn om pas op de plaats te maken en de waarschuwing in Maleachi 3:8-10, in geestelijke samenhang met betrekking tot de Kerk te beschouwen.

Vandaag de dag ontkennen er nog veel te veel onze geschiedenis door vol te houden dat we nog steeds in het Filadelfiatijdperk leven. Zij begrijpen noch onze geschiedenis noch de lessen, die de laatste drie tijdperken van de Kerk inhouden. Filadelfia is voorbij! Niemand leeft meer in die tijd, maar sommige mensen stellen het op prijs de naam van dat tijdperk te blijven dragen, omdat zij geloven dat die hun visie op henzelf het beste weergeeft. Waarom houdt men vast aan een naam, die slechts menselijke liefde zonder God of zonder Gods Geest betekent? Filadelfia is alleen maar een broederlijke vorm van liefde. Het heeft totaal niets van doen met goddelijke liefde.

Tijdens Filadelfia waren we gezegend deel uit te mogen maken van een werk dat Jezus Christus weer had aangewakkerd door deuren te openen om dat werk te verrichten. In die tijd was onze broederlijke omgang gezegend en in een enkele organisatie met elkaar verbonden, die de Wereldwijde Kerk van God heette. Dat werk en die open deuren zijn een gepasseerd station, dus is dat tijdperk ook voorbij. Niemand maakt nog langer deel van dat tijdperk uit. Ons verlangen moet erop gericht zijn de waarschuwingen en het onderricht van het tijdperk waarin we ons nu bevinden, aan te nemen. We kunnen het ons niet veroorloven die te negeren.

VERWORPEN

Tegenwoordig verkeert de Kerk in de eindtijd oftewel het laatste tijdperk. Het uur der verzoeking dat gedurende het Filadelfiatijdperk werd weerhouden, zal in deze laatste periode komen. Voor de Kerk is het reeds begonnen. Wij leven in de tijd van grote geestelijke verdrukking van de Kerk en zodra die om is, zal de gehele wereld een tijd van grote fysieke verdrukking ondergaan. Een tijd als deze is nog nooit voorgekomen en zal nadien ook nooit meer voorkomen.

Onze recente geschiedenis getuigt van de realiteit waarin we leven. De beste beschrijving die al meer dan een decennium op de Kerk van toepassing is, wordt gevonden in die van Laodicea. Maar vanwege hun trots kunnen mensen zich niet vernederen en accepteren dat dit ons als volk het beste beschrijft. In plaats daarvan houden velen koppig vast aan de beschrijving van Filadelfia, omdat zij verkiezen zichzelf beter te beschouwen, dan de wijze waarop God ons heeft beschreven. We leven wel degelijk in de tijd van Laodicea.

Trots is de voornaamste fout en houding, die de ogen verblindt van degenen, die in de eindtijd leven, vlak voor de wederkomst van Jezus Christus. Mensen verheffen zich van trots en geloven van zichzelf dat zij grootse werken verrichten. Momenteel is het streven van vele organisaties erop

gericht datgene wat God door Mr. Armstrong tot stand had gebracht, te kopiëren. Zij kunnen het voldongen feit niet accepteren dat die deuren gesloten zijn en dat het werk van die tijd is beëindigd. Het ‘werk’ van vandaag is anders dan het werk van Filadelfia. Dat zou zonneklaar moeten zijn voor de mensen die God liefhebben, degenen die door Hem geroepen zijn, *“En dit gebod hebben wij van Hem: Wie God liefheeft, moet ook zijn broeder liefhebben. Een ieder, die gelooft, dat Jezus de Christus is, is uit God geboren; en ieder, die Hem liefheeft, die deed geboren worden, heeft (ook) degene lief, die uit Hem geboren is”* (1 Johannes 4:21-5:1). Degene die tijdens het Filadelfiatijdperk opgewekt werden en samen met hun kinderen in het Laodiceatijdperk doorleven, behoren de voornaamste zorg, aandacht en werk van de Kerk te vormen. Het is een schande dat de meeste organisaties niet in de eerste plaats gericht zijn op het helpen en dienen van een volk dat op zo’n brute wijze is aangevallen en bijna in zijn bestaan is verwoest.

Vandaag worden we geconfronteerd met een Kerk die eerder werd opgewekt, maar nu is verstrooid. Vandaag moet het echte werk van God in de eerste plaats gericht zijn op het Lichaam van Christus, de verstrooide Kerk van God, die Hij geroepen heeft als eerstelingen van Zijn plan van behoud. Degenen die dat plan en doel tegenwerken, werken God tegen. Wij moeten voorzichtigheid betrachten met degenen die we willen steunen en Gods hulp zoeken om de juiste beslissingen te nemen. *“Geliefden, vertrouwt niet iedere geest, maar beproeft de geesten, of zij uit God zijn; want vele valse profeten zijn in de wereld uitgegaan”* (1 Johannes 4:1). Vandaag de dag is dit meer waar gebleken, dan in enige andere tijd in onze geschiedenis. Jezus Christus waarschuwde ons dat deze dingen in de Kerk zouden voorkomen. Veel te veel mensen doen alsof die waarschuwingen valse dienaren in de wereld betreffen, die geen relatie met de Kerk hebben. U kunt die valse leraren in de wereld makkelijk opmerken, maar u moet dicht bij God zijn om valse dienaren in de kringen van de Kerk te onderscheiden.

Vele anderen die niet hebben meegedaan met degenen die op de werken van Filadelfia, gericht waren, besteden al hun aandacht aan nieuwe leerstellingen en doctrines waarvan zij geloven, dat die tijdens het Filadelfiatijdperk niet goed werden begrepen. Het is echter de droeve waarheid, dat de meeste doctrines en fundamentele waarheden die in de Kerk van God zijn hersteld, nu nog heviger worden aangevallen, dan toen de Wereldwijde Kerk van God ze aan het eind van de jaren 80 en in het begin van de jaren 90 van de vorige eeuw, aanviel.

Mensen schijnen te menen, dat als zij zich op de persoon Herbert W. Armstrong richten en hem samen met enkele doctrines, die door hem hersteld waren neerhalen, zij vervolgens hun nieuwe, geopenbaarde, intellectuele zienswijze van hun geloof kunnen onderwijzen. Verder veronderstellen zij dat anderen ook zo nodig tot hetzelfde nieuwe inzicht moeten komen. Zulke dwaze lieden vallen

onbewust God aan en brengen wat Hij verrichtte toen Hij de Kerk opwekte en de waarheid in haar herstelde, in diskrediet.

Laodicea geeft een goede beschrijving van beide groepen mensen. Zij beschrijft de koppigheid en de hooghartigheid van degenen die blijven vasthouden aan het werk dat God tijdens het Filadelfiatijdperk, met Mr. Armstrong als apostel, reeds tot stand had gebracht. Het beschrijft tevens de hooghartigheid van degenen die proberen neer te halen wat in de Kerk tijdens Filadelfia door Mr. Armstrong, met de kracht van de almachtige God, was hersteld.

Fundamenteel begrip over zaken als Pascha en Pinksteren, hoe God werkt door de dienaren als onderdeel van de kerkstructuur, tienden, onze roeping en Mr. Herbert W. Armstrong, die aan het eind van dit tijdperk als Gods apostel door God gebruikt werd om de waarheid in de Kerk te herstellen, zijn slechts enkele voorbeelden van zaken, die door mensen die zichzelf zien als de nieuwe herstellende van de waarheid, zijn aangevallen en veranderd. Zij kunnen onze geschiedenis niet begrijpen noch hoe God ons riep en met ons werkte. Zij zijn niet in staat te begrijpen, dat de waarheid in de Kerk door God hersteld moest worden en dat wat zij nu eigenlijk aan het doen zijn, het afbreken is van het werk, dat God zelf tot stand heeft gebracht.

God kan en wil niet werken met de hooghartigheid van mensen of organisatie die alleen maar proberen over te doen wat Hij allang heeft gedaan of proberen neer te halen wat Hij tot stand heeft gebracht. Het antwoord op een dergelijke houding is aan Laodicea gegeven. Bekeert u! De mensen die volgens zichzelf zulke grote werken doen, worden door God berispt. Jezus Christus zegt hun dat hun werken nutteloos zijn, dat zij noch koud, noch heet zijn. Zulke mensen zien hun armzalige toestand niet in, omdat zij geloven dat zij rijk zijn door steeds meer en grotere werken te verrichten. Zij beschouwen zich in hun grote inspanningen als gezegend en prediken het goede nieuws van hun toenemende rijkdom. Helaas kunnen zij de miserabele toestand van de Kerk niet onderscheiden en prediken zij, verblind als ze zijn, dat we in 'vrede en veiligheid' groeien.

God verwierp deze trotse houding, die de eigenlijk reden is van het feit, dat God de Kerk uit Zijn mond spuwde. Die onverzettelijk geest van trots en zelfvoldaanheid is er de oorzaak van dat er zoveel uit Gods mond gespuwd blijven. We zijn door de pottenbakker verworpen. We zijn als volk verwoest. De meesten die we in de Kerk hebben gekend, zijn hun eigen weg gegaan. Verworpen en terechtgewezen, zijn we door God verstrooid, maar de hooghartigheid blijft bestaan. De meesten die menen aan de eerste golf van verwoesting ontsnapt te zijn, zijn van dezelfde Laoediceaanse houding vervuld die tot onze eerste verstrooiing en verwoesting leidde. Die hooghartigheid is in feite toegenomen. Terugkeren tot God en weer door Hem in genade aangenomen worden, vereist diep berouw en een oprechte verandering qua houding en instelling.

In Daniël 12 wordt een ontzuenderend woord gebruikt en als ‘verbrijzelen’ vertaald. Het is een woord dat ‘in stukken vliegen’ betekent, in de zin van een pottenbakker, die een stuk aardewerk afkeurt en op de grond in stukken smijt.

God kan niet met trots en hooghartigheid werken. Onze hoop verhoord te worden en opnieuw in Gods genade te worden aangenomen, houdt in, dat we diep berouw van zo’n geestesinstelling moeten hebben en vol ijver moeten zijn ten aanzien van die dingen waaraan God werkte en tijdens Filadelfia in de Kerk herstelde. (Openbaring 3:19).

Wij moeten ons onder de machtige hand van God vernederen en onze armzalige toestand erkennen. In nederigheid wordt de waarheid aangenomen en de werkelijkheid van onze geschiedenis toegegeven en erkend, maar trots zal die afwijzen en ons nog erger blind en naakt maken, waardoor we voor God waardeloos worden. Nogmaals, onze keuze ligt in berouw en bekering.

“Ik zal bekendmaken, wat uw gerechtigheid en uw werken zijn: zij zullen u niets baten; wannier gij schreeuwt, mag uw godenvergadering u redden. Maar de wind neemt hen allen op, een tocht vaagt hen weg. Doch wie bij Mij schuilt, zal het land beërven en mijn heilige berg bezitten. Hij zegt: Verhoogt, verhoogt, bereidt de weg. Verwijdert de struikelblokken van de weg mijns volks. Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik en bij de verbrijzelde en nederige van geest, om de geest der nederigen en het hart der verbrijzelden te doen opleven” (Jesaja 57:12-15).

Jezus Christus zegt ons, dat als wij oren hebben om te horen, we tijdens Laodicea niet van God afgescheiden hoeven te zijn, maar dat we kunnen overwinnen. Hij leert ons tot bekering te komen en ijverig te zijn.

Wij moeten ons bekeren van de trots van onze werken, die tegen God ingaan. De meesten beschouwen zichzelf niet in dat licht en zullen zich dan ook niet bekeren.

Als we ons bekeren en vernederen voor God, kunnen we opnieuw beginnen Zijn hulp aan te nemen. We moeten weer ijverig ten aanzien van Zijn roeping en doel in ons persoonlijke leven worden en andere verstrooide broeders, die hulp nodig hebben bij het herbouwen van de Tempel, de helpende hand bieden.

Wij moeten ook bereid zijn stand te houden en de bressen die in de muur geslagen zijn, te verdedigen. De muren die de Tempel beschermen, worden door valse of bedrieglijke dienaren en broeders aangevallen. Wij moeten ijverig vasthouden aan de fundamentele waarheden die God in de Kerk tijdens Filadelfia herstelde. We moeten niet alleen hieraan vasthouden, maar er ook geestelijk op bouwen. Wij moeten trouwe dienstknechten van de waarheden zijn, die God tijdens het einde van dit tijdperk in Zijn Kerk herstelde. Wij moeten de goede strijd van het geloof strijden!

Houd uw blik gericht op het doel van uw roeping, als de bruid die zichzelf gereedmaakt. Zoek Gods hulp, zodat u op een dag deze woorden van Paulus kunt spreken: *“Ik heb de goede strijd gestreden, ik heb mijn loop ten einde gebracht, ik heb het geloof behouden; voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die zijn verschijning hebben liefgehad”* (2 Timoteüs 4:7-8).

DE TIJD LOOPT TEN EINDE

“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn” (Matteüs 24:14).

We zijn dicht bij het einde van dit tijdperk, dichter dan menigeen wil geloven. Weet u waarom dit zo is? U moet weten waarom het aftellen van de tijd zo snel verloopt voor degenen van ons, die deel uitmaken van de Kerk van God. De tijd is niet op onze hand.

Sommige mensen hebben een vooringenomen mening die hun belet enkele facetten van onze geschiedenis te erkennen of toe te geven. De opvattingen die zij hebben, staan hun groei in de weg en leiden vaak tot verkeerde conclusies en waardeoordelen over de hedendaagse Kerk. Als we de ernst van de tijd waarin we leven, willen bevatten, moeten we eerlijk met onze geschiedenis omgaan.

Het is verbazingwekkend dat sommige dienaren nog steeds zitten te wachten op een toekomstige afval in de Kerk, zelfs na de verwoesting die we de afgelopen jaren hebben meegemaakt. Als we kunnen toegeven dat het overgrote deel van de Kerk, of alles heeft opgegeven, of de eens door God geopenbaarde waarheid verlaten heeft, zou dat ons alleen al pijnlijk duidelijk moeten maken dat er wel degelijk al een afval heeft plaatsgevonden. Het is onbegrijpelijk hoe een dienaar van Gods Kerk zo blind kan zijn en weigert te erkennen wat er vlak voor zijn neus gebeurt. Misschien moet men zich toch eens gaan afvragen of zo'n persoon eigenlijk wel een dienaar is.

Sommige dienaren en leden geloven en onderwijzen zelfs, dat de Kerk weer moet groeien zodat de opdracht om het Evangelie in de wereld te verkondigen, kan worden vervuld. Door zulke ideeën te koesteren, blijven ze volhouden, dat er nog volop tijd is om dit te kunnen volbrengen. Kunnen dergelijke overtuiging en onderwijzingen in werkelijkheid God negeren? Waarom is het zo moeilijk voor mensen te erkennen dat de opdracht om dit te doen reeds door Mr. Herbert W. Armstrong is uitgevoerd? Waar het op neerkomt, is of deze al dan niet is vervuld. Wat gelooft u en waarom? Men moet voorzichtig zijn met wat men als waarheid ontkent en verwerpt. Sommigen zullen tot de slotsom komen dat zij werkelijk ontkend en verworpen hebben wat God tot stand heeft gebracht en niet wat enig mens heeft gedaan.

Door te ontkennen wat God door de Kerk en Mr. Armstrong tot het midden van de jaren 80 van de vorige eeuw tot stand heeft gebracht, kunnen we ons schuldig maken aan de ontkenning van Gods 'werk'. Er zijn vele dienaren die menen dat zij over een 'Werk van God' moeten onderwijzen dat door hun inspanningen en die van hun organisatie, nog moet worden vervuld. Broeders zouden zich moeten realiseren wat zij eigenlijk zeggen als zij zulke dingen uitkramen. Wat is de waarheid?

Heeft God geen machtig werk gedaan dat bleef groeien tot het jaar waarin Mr. Armstrong overleed? Is dat werk vanaf die tijd nog blijven groeien? Wat is het bewijs daarvan? Welke waarheidsgetrouwe getuigenis bestaat hierover?

Sommigen hebben hun valse geloof, dat het Evangelie nog wereldwijd gepredikt moet worden, gebaseerd op een gebrek aan inzicht in het navolgende bijbelvers. *“En dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tot een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn”* (Matteüs 24:14).

WAT IS ‘HET EINDE’?

Sommigen beweren dat het Evangelie niet in de wereld gepredikt kan zijn, omdat het einde nog niet gekomen is. De conclusie die wordt getrokken is, dat als het einde nog niet gekomen is, dat iemand anders dan Mr. Armstrong die opdracht moet afmaken of dat iemand anders het werk van die opdracht moet voortzetten, omdat het nog niet helemaal af is.

Wat is ‘het einde’? Is het einde een specifiek laatste moment? Is het wanneer Jezus Christus terugkeert? Is het de tijd van de Dag des Heren? Is het de tijd wanneer de grote fysieke verdrukking op aarde begint? Is het de tijd van het oordeel van de Grote Witte Troon? Is het dan misschien de tijd wanneer vele eindtijdgebeurtenissen zullen plaatsvinden waarvan is geprofeteerd dat zij in de eindtijd, vlak voor de wederkomst van Jezus Christus, zullen geschieden? U zou er verstandig aan doen de realiteit van deze laatste vraag in overweging te nemen.

Zijn we blind voor wat er is gebeurd en nog steeds in de Kerk gebeurt? Kunnen we het voor de hand liggende bewijs van de realiteit niet begrijpen? Kunnen we niet inzien waar we ons thans bevinden? Het einde is over ons gekomen! Wij leven erin! Zijn we zo blind of slapen we zo diep, dat we het voor de hand liggende bewijs niet zien? De tijd voor de Kerk van Laodicea is bijna ten einde. Hierna volgt er geen ander tijdperk meer. Laodicea is de laatste en vele geprofeteerde gebeurtenissen zullen in deze ‘eindtijd plaatsvinden.

We moeten ook goed opletten in welk verband we de term ‘Gods Werk’ bezigen. God heeft altijd gewerkt om zijn doel door alle millennia heen te verwezenlijken, maar Zijn specifieke aandacht varieerde naar gelang de noodzaak om iets tijdens een bepaalde periode tot stand te brengen. Bijna 2.000 jaar richtte Zijn werk zich voornamelijk op de Kerk, en wel op degenen die Hij geroepen heeft om eerstelingen in Zijn gezin te zijn. De wereldwijde prediking van het Evangelie moest tegen het einde van deze 2.000 jaar plaatsvinden. Het zou een speciaal en uniek werk zijn, dat tegen het einde moest plaatsvinden.

Let nogmaals op wat Mr. Armstrong in zijn brief aan de Kerk van 22 november 1982, over dat werk en die opdracht te zeggen had. *“In bijna 1900 jaar had niemand dat evangelie aan de wereld*

verkondigd. Toen begon ik het te verkondigen, maar slechts in een heel klein gebied rond Lake County, Oregon [verwijzend naar de eerste Plain Truth in februari 1934]. Binnen 19 jaar had ik het via de radio en de Plain Truth verkondigd in heel de Verenigde Staten. Daarna, in de eerste week van 1953 – precies 1900 jaar (een eeuw van 19-jarige tijdcyclussen) – begon ik dit evangelie te verkondigen in geheel Europa via 's werelds krachtigste radiostation, Radio Luxembourg.

Is die fase van het 'werk' voorbij? Benadert iemand die mate van vervulling als Mr. Armstrong toen hij het Evangelie aan de wereld predikte? De waarheid is dat niemand dat doet. Niemand komt er ook maar in de buurt.

Het is een feit dat het Evangelie in de gehele wereld gepredikt is tot een getuigenis, net zoals God dat heeft bedoeld. Nadat die tijd vervuld was, kwam het einde over ons. Lees nogmaals vers 14 van Matteüs 24 en let op wat er in het daaropvolgende vers staat. *“Wanneer gij dan de gruwel der verwoesting, waarvan door de profeet Daniël gesproken is, op de heilige plaats ziet staan – wie het leest, geve er acht op”* (Matteüs 24:15).

Mr. Armstrong stopte altijd bij vers 14, omdat hij begreep dat zijn opdracht niet verder ging dan het werk dat hij met de Filadelfiakerk moest doen. God had hem dit geopenbaard. Nadat die opdracht was volbracht, zou vers 15 zich onvouwen, maar dit zou niets met Mr. Armstrong of het Filadelfiatijdperk te maken hebben. De gruwel der verwoesting zou in het einde plaatsvinden, nadat het Evangelie tot een getuigenis in de hele wereld gepredikt was. Velen geloven tegenwoordig niet meer dat Mr. Armstrong en de Filadelfiakerk het werk hadden volbracht, dat God hun had opgedragen. Ons werk bestaat er heden ten dage uit geduldig vol te houden en vast te houden aan de fundamentele waarheden die God ons tijdens Filadelfia gaf en ons op het spoedig komende Koninkrijk van God voor te bereiden..

We leven in het tijdperk van Laodicea. Het is de eindtijd waarin de gruwel der verwoesting in de Kerk aan het werk is. Het fysieke voorbeeld waarvan in Daniël sprake is, gaat over de gruwel die aan het werk was om de fysieke tempel te verwoesten, maar het geestelijke toonbeeld gaat over de Kerk, de geestelijke Tempel, en de gruwel die aan het werk zou zijn om haar aan het eind van dit tijdperk te verwoesten.

HET UUR DE VERZOeking

God liet Filadelfia weten: *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”* (Openbaring 3:10). Zegt dit vers iets over fysieke bescherming tegen een grote fysieke verdrukking?

Aan wie is deze boodschap gericht? Zij is aan degenen in de Kerk gericht, die in de tijd van Filadelfia leefden. Die tijd is allang voorbij. We leven nu ver in de tijd van Laodicea.

Wat was dit voor een belofte die God deed? Had het te maken met de bescherming van Filadelfianen tegen fysiek lijden tijdens een periode van fysiek verdrukking en verwoesting, die nog op aarde moest plaatsvinden? God zal zeker vele broeders bewaren voor fysieke verwoesting en afgrijselijk lijden gedurende de tijd van de grote fysieke verdrukking, die vlak voor de wederkomst van Jezus Christus over de aarde zal komen. Die belofte gaat echter niet over fysieke bescherming!

Deze belofte werd aan de Kerk van God gedaan toen haar een grote opdracht was gegeven, die moest worden volbracht en waar iedereen zich omheen moest scharen. We begrepen het goed en verwezen er dan ook naar als het ‘Werk van God’, want dit was het werk van God tijdens Filadelfia. Het werk bestond uit het opwekken van de Kerk en het ondersteunen van het Evangelie dat in de gehele wereld uitging. Dat is niet hetzelfde werk waarmee we tijdens Laodicea geconfronteerd worden. Die fase van Gods werk was aan Filadelfia gegeven en is nu voorbij. Zij behoort tot het verleden! Gedurende de tijd van Filadelfia werden we beschermd en gespaard voor de ervaringen van de gebeurtenissen van het ‘einde’ waarnaar in Matteüs 24:15 wordt verwezen, als de gruwel die verwoesting brengt. Dit gaat over de Kerk.

God zei de Kerk dat zij tijdens Filadelfia bewaard zou blijven voor de ure der verzoeking *“die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen”*. Begrijpen we dit eigenlijk wel? Aan het einde van dit tijdperk worden zowel de Kerk als de wereld beproefd. Op vele profetieën zijn zowel een fysieke als een geestelijke vervulling van toepassing. De Kerk zal als eerste beproefd worden en door een grote geestelijk verdrukking heengaan, gevolgd door een grote fysieke verdrukking, die deze wereld moet doorstaan. In de menselijke geschiedenis is nooit eerder een tijd geweest, die te vergelijken is met de grootte van de problemen die de Kerk en de wereld zullen ervaren.

De Kerk wordt in de eindtijd die nu over ons is gekomen, beproefd. De verstrooide kerk wordt nu wereldwijd beproefd om te zien of zij zich bekeert en getrouw is door vast te houden aan de geboden van God en de getuigenissen van Jezus Christus. Er zijn er vandaag de dag nog maar weinig die dat doen.

De tijd van verzoeking moest voor de Kerk tijdens Laodicea plaatsvinden, waar broeders verleid en verlokt zouden worden om de waarheid te verlaten, die tijdens Filadelfia in de Kerk was hersteld. De eigenlijke betekenis van Laodicea wordt duidelijk, als we in het ‘uur der verzoeking’ met onszelf worden geconfronteerd. Laodicea betekent ‘het volk oordeelt’. De beschrijving van Laodicea in Openbaring 3, gaat over een volk, dat zichzelf vol trots verheven heeft en voor zichzelf uitmaakt wat de waarheid van God is.

Laodicea heeft dezelfde fout als Adam en Eva gemaakt. Zij moesten van de toegang tot Gods Geest worden afgescheiden. God verwijderde hen van de boom des levens, omdat, zoals Hij zei: “de mens is geworden als Onzer een door de kennis van goed en kwaad”. Zij eigenden zichzelf het recht toe te beslissen wat goed en kwaad is, wat waar is en wat onwaar. Die beschrijving slaat op de Kerk van vandaag. De mensen bepalen voor zichzelf wat zij als waarheid willen aannemen en maken voor zichzelf uit wat vals is, in plaats van trouw te blijven aan de fundamentele waarheden die God ons op wonderbaarlijke wijze openbaarde. Dat is de reden waarom God Laodicea gebiedt zich te bekeren en vurig terug te keren naar de waarheden die hun eens geopenbaard waren.

GODS INSTRUCTIE BEGRIJPEN

Laten we de waarschuwing eens in beschouwing nemen die aan het eind van Filadelfia werd gegeven, vlak voordat Laodicea op het toneel verscheen, *“Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te verwachten, zal ook Ik u bewaren voor de Ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”* (Openbaring 3:10-11). Begrijpt u waarom God deze instructie aan Zijn Kerk gaf vóórdat Laodicea de plaats van Filadelfia innam?

Filadelfia was een tijd van groot herstel van de waarheid in de Kerk. Grote rijkdom werd aan de leden toevertrouwd, maar na verloop van tijd werden broeders verwend en begonnen zij zich als rijk te beschouwen, in plaats van God als de bron van die rijkdommen te zien. Dat is de reden, waarom het de taak voorafgaande aan het Laodiceatijdperk was, vast te houden aan hetgeen God de Kerk tijdens Filadelfia had toevertrouwd. Het laatste tijdperk zou een tijd zijn waarin broeders door verleiding zouden worden overgehaald en verlost de waarheden in de steek te laten, die God had hersteld. Als wij getrouwe beheerders van Gods ware en zuivere rijkdom zijn, zullen we daaraan vasthouden.

Vóór de wederkomst van Jezus Christus wordt de Kerk geestelijk gebrekkig bevonden. Zij is langzaam aan het indutten of reeds ingeslapen. Zij was zo vervuld van trots, dat God haar zó beschreef, als was zij uit Zijn mond gespuwd. Hoeveel zijn er door deze gebeurtenissen ontwaakt en hebben zich volledig bekeerd van de trots, de apathie en de zelfvoldaanheid, die ons overmande en nog steeds een overweldigende meerderheid in zijn greep houdt?

In 1986 had de WCG wereldwijd bijna 150.000 leden. In 1999 waren er nog 6.160 over die het Loofhuttenfeest in de Verenigde Staten bezochten (*Worldwide News* van november 1999, pag. 27). In diezelfde uitgave wordt verslag gedaan van mensen die op het feestterrein ter communie gingen. Zouden er nog veel over zijn, die kunnen ontsnappen? De rest van de Kerk, die ontsnapt is en overal ter wereld is verstrooid, kan ook niet gezond genoemd worden. Wij zijn als volk door ongelofelijke tijden van beproeving heengegaan.

Het meeste van wat we als Kerk eens wisten, is nu verwoest en verloren gegaan. Zij is werkelijk ontvolkt. In het begin van 1995 gaf circa eenderde van de Kerk het eenvoudigweg op en stopte ermee. In een paar maanden had het traditionele christendom nog eenderde deel van de Kerk verzwolgen. Sindsdien is deze verwoesting en ontvolking op furieuze wijze doorgegaan. Er is nu niet veel meer van overgebleven.

Houd uzelf een spiegel voor. Wat is belangrijker? Is het belangrijker voor degenen die tijdens Filadelfia leefden en nu doorleven in Laodicea, om later in de Grote Verdrukking tegen fysieke pijn

en lijden beschermd te worden of was het tijdens Filadelfia belangrijker bewaard te worden voor de geestelijke verwoesting en ontvolking, die de Kerk nu al verscheidene jaren heeft opgeslokt?

Als u de zaak realistisch in ogenschouw neemt, lijkt het vreemd om zulke vragen te stellen. De meesten die tijdens het einde van het Filadelfiatijdperk in de WCG waren, zijn nu huns weegs gegaan. De verleiding om de makkelijke weg te kiezen, door er maar helemaal mee op te houden of de waarheid te verlaten en valse doctrines aan te nemen, heeft al bijna 85 procent van de Kerk verzwolgen. De 'ure der verzoeking' heeft deze mensen van de Kerk weggeleid. De Kerk werd tijdens Filadelfia inderdaad bewaard voor wat wij nu al weer vele jaren hebben moeten meemaken. Maar niemand is gespaard gebleven voor de geestelijke verdrukking, die ons thans gedurende de tijd van Laodicea opslokt.

Het uur der verzoeking dat over Gods volk waar ook ter wereld gekomen is, heeft tot een grote verstrooiing en vernietiging van de Kerk geleid. Dat uur der verzoeking vindt nu, in deze laatste periode van Laodicea, plaats. Het houdt wereldwijd de gehele Kerk in zijn greep. Er heeft een gruwel in de Kerk huisgehouden om haar te verwoesten en die is nog steeds bezig. Aan de Kerk van Laodicea is gedurende haar tijd op aarde geen bescherming tegen het uur der verzoeking beloofd. Integendeel, we zitten er middenin!

OREN OM TE HOREN?

Als wij stilstaan bij wat we als Kerk hebben meegemaakt, behoren deze dingen duidelijk voor ons te zijn. Hebben wij oren om te horen wat de Geest tegen de Kerken zegt? Het 'werk' van de prediking van het Evangelie over de gehele wereld, was een opdracht die aan het Filadelfiatijdperk gegeven was. Nadat deze, naar de mate die God bepaald had, was voltooid, kwam het begin van het einde over de Kerk.

In de afgelopen jaren hebben we in de tijd van Matteüs 24:15 geleefd, waarin broeders moesten vluchten om geestelijk hun vege lijf te redden, terwijl de Kerk in alle windstreken werd verstrooid. Er is een gruwel aan het werk geweest die eropuit was de Kerk, de geestelijke Tempel, te verwoesten. Waaruit blijkt dat? Welke betrouwbare getuigenis bestaat er over deze gebeurtenissen? Is het nou gebeurd of niet? Begrijpen we eigenlijk wel wat die gruwel inhoudt, die zoveel verwoesting in de Kerk veroorzaakt heeft? Wat heeft ervoor gezorgd dat mensen moesten vluchten? Wat veranderde er in de WCG, dat zoveel wereldwijde vernietiging over de geestelijke Tempel teweegbracht?

De vernietiging kwam uit de top van het menselijk leiderschap voort. Zij greep wild om zich heen, infecteerde de dienaren waarvan de meesten zich corrumpeerden en joeg als een stormwind door de Kerk. Dit wordt in 2 Tessalonicenzen als een tijd van geloofsverzaking of een grote afval in de

Kerk beschreven, zoals nog nooit eerder is voorgekomen. Degenen, die probeerden de Kerk te vervalsen door de meest fundamentele doctrines te veranderen, behoren tot degenen, die zich overgaven om deel uit te maken van de gruwel die verwoest. Onze identiteit was vervalst. De Kerk begon af te dwalen van de waarheid over de wekelijkse en jaarlijkse Sabbatten, tienden en zelfs over rein en onrein voedsel. Zij begon meer en meer een universele drieëenheidkerk te worden. De gruwel die eerder voor onmogelijk werd gehouden, was nu werkzaam in de geestelijke Tempel. Zou het nog duidelijker kunnen zijn?

Beseft u wel hoe dicht we bij de laatste eindtijdgebeurtenissen zijn en hoe snel ze naderbij komen? Er worden specifieke gebeurtenissen in 2 Tessalonicenzen 2 genoemd, die moesten plaatsvinden voordat Jezus Christus naar de aarde zou terugkeren. Die gebeurtenissen betreffen de Kerk. Er moest een afval in de Kerk van de eindtijd komen, alvorens Jezus Christus zou terugkeren. Dat is gebeurd en bijna ten einde. Deze gebeurtenissen dienen als een aankondiging voor de Kerk, dat Jezus Christus eraan komt. We moeten nu ijveriger zijn dan ooit om onszelf gereed te maken.

De doctrines en leerstellingen werden tegen het eind van de jaren 80 en het begin van de jaren 90 van de vorige eeuw, aangevallen en vervalst. Dit leidde tot een dramatische gebeurtenis. De gruwel die zich aan het werk zette om de Kerk te verwoesten, begon officieel op 17 december 1994, toen Mr. Joe Tkach sr. een preek gaf in Atlanta, Georgia, waarin hij de afvalligheid aan de Kerk bekendmaakte. Hij overleed exact veertig Sabbatten later, op datzelfde uur. Heeft dat enige betekenis voor Gods volk? Die afvalligheid, die officieel in de Wereldwijde Kerk van God begon en zich als een gruwel manifesteerde om de Kerk te verwoesten, nadert zijn einde.

Hoe lang kan het volgens u nog duren voordat die gruwel afgelopen is? Het grootste deel van deze gruwel gaan die zaken aan, die Gods Kerk identificeren – de wekelijkse Sabbat en de jaarlijkse Sabbatten. Alhoewel tijdens de officiële verklaring in 1994 bekend werd gemaakt, dat zulke dingen niet langer voor Gods volk geboden zijn, heeft de WCG de gruwel die bezig was de Kerk van God te verwoesten, nog niet helemaal in vervulling doen gaan. De mensen zouden bang moeten zijn als zij wisten hoe dicht wij bij de volledige vervulling zitten. Deze vervulling zal officieel haar beslag krijgen wanneer zij de Sabbat veranderen en de Heilige Dagen volledig afschaffen. Waarschijnlijk laten zij als eerste de Heilige Dagen vallen en later de wekelijkse Sabbat. Als de woorden van Daniël en van andere profetieën slaan op wat er in de WCG gaande is, dan bevinden wij ons dicht bij het einde van de gruwel, die verwoesting heeft gebracht.

Meteen na de vervulling van de gruwel der verwoesting, komt de grote fysieke verdrukking over de wereld. Heeft u berouw en bent u bezig weer ijverig en vurig tegenover God te worden? Dat is het wat Laodicea geboden wordt te doen. Als wij weten dat Jezus Christus werkelijk aan de deur is en op het punt staat binnen te komen, moeten we meer dan ooit tevoren reageren door onszelf gereed te

maken. Wij moeten ons nog meer richten op het voorbereiden van onszelf op het spoedig komende Koninkrijk van God en iedereen van onze fysieke en geestelijk familie die wil luisteren, helpen zich hierop voor te bereiden.

Bent u verrast als u nagaat hoe dichtbij het einde kan zijn? God heeft ons al weer heel wat keren gewaarschuwd. Luistert u wel? We rijden in sneltreinvaart naar het einde van het einde. Wij hebben de tijd niet mee. De tijd loop werkelijk ten einde!

[U kunt de onderstaande op band opgenomen preken aanvragen, die dit onderwerp nader verklaren: **“What am I to hold fast?”** en **Renewing our sense of urgency.**”]

ZULT U ONTKOMEN?

Mensen in Gods Kerk hebben lang de hoop gekoesterd aan de Grote Verdrukking te kunnen ontsnappen, die vlak voor de wederkomst van Jezus Christus over de aarde zal komen. Niemand wil pijn lijden en wij willen zeker niet onze geliefden zien lijden.

Wij dragen al heel lang kennis van de aard van de verwoesting en de vernietiging die eens zal plaatsvinden. We zijn bekend met profetieën, die afschuwelijke slachtingen beschrijven. We zijn ons terdege bewust van passages als in Ezechiël 5, die gewag maken van de vernietiging van tweederde deel van Israël aan het begin van deze verdrukking. We zijn ons er ook van bewust dat het laatste derde deel gedurende deze periode enorm zal lijden, terwijl dood en verderf onophoudelijk verdergaan.

Wereldgebeurtenissen die ons gemakkelijk naar deze tijdsperiode kunnen voeren, zijn de laatste jaren in intensiteit toegenomen. We weten dat op een dag een voorval zal plaatsvinden, dat tien koninkrijken bijeen zal brengen, die *“hun kracht en hun macht aan het beest” zullen geven* (Openbaring 17:13). Wanneer dit gebeurt, weten we dat de fysieke verdrukking tot een uitbarsting zal komen.

Dit zijn geen plezierige dingen om over na te denken, maar het is wel de realiteit die de nabije toekomst zal beheersen. Hoewel we ons in belangrijke mate op deze spoedig komende fysieke verdrukking hebben gericht, begingen we een kwalijke vergissing door de verwoesting van de tweeledige, geestelijke verdrukking, die de Kerk nu al heel wat jaren heeft opgeslokt, over het hoofd zagen.

WELKE VERDRUKKING?

Wij hebben een ongelofelijke verwoesting meegemaakt. De enige manier om deze almaar verzwakkende conditie van de Kerk om te keren, is dat iedereen van ons bereidwillig de ware aard van zijn situatie onder ogen ziet en zich van de oorzaak ervan bekeert. Misschien wel een van de meest opvallende tekenen die, naarmate ze in de Kerk is doorgedrongen, de diepte van onze zwakheid openbaart, is dat veel dienaren en leden vastzitten in het fysieke en daaruit niet kunnen loskomen.

Geestelijke apathie in de Kerk van God tast het vermogen aan om voor een juist begrip van Gods Woord in de diepte te groeien en tot een zuiver onderscheidingsvermogen en een afgewogen

oordeel te komen. De geestesgesteldheid is zo duister geworden en het inzicht is zo vervaagd, dat het geestelijke aspect aan een groot aantal broeders in het Lichaam van Christus voorbijgaat.

Laten we van een toepasselijk voorbeeld uitgaan. Veel profetieën over de eindtijd zijn tweeledig – ze hebben een fysieke en een geestelijke vervulling.

“Want er zal dan een grote verdrukking zijn, zoals er niet geweest is van het begin der wereld tot nu toe en ook nooit meer wezen zal. En indien die dagen niet ingekort werden, zou geen vlees behouden worden; doch ter wille van de uitverkorenen zullen die dagen worden ingekort” (Matteüs 24:21-22).

Wij hebben altijd al geweten dat er een fysieke vervulling van deze gebeurtenis zal zijn. Die vindt later plaats, op het tijdstip dat God moet ingrijpen om de mensheid voor zelfvernietiging te behoeden. Maar God zal ook moeten ingrijpen om Zijn uitverkorenen te redden; niet alleen fysiek, maar ook in geestelijke zin.

God zal een overblijfsel van Zijn uitverkorenen uit de fysieke verdrukking redden. Jezus Christus zal terugkeren naar Zijn Tempel. Velen, die tot die Tempel behoren, zullen uit de dood moeten worden opgewekt, maar sommigen ervan zullen bij Zijn wederkomst, als deel van het Lichaam van Christus, nog steeds in leven zijn. Gods Kerk kan niet verwoest worden en ze moest helemaal tot aan Zijn terugkeer blijven bestaan. Omwille van Zijn plan en doelstelling zal God ingrijpen en een overblijfsel van de hedendaagse Kerk redden. Er zullen wezenlijk mensen in veiligheid worden gesteld, die God tot aan de terugkeer van Jezus Christus zal beschermen en bewaren.

Zo'n bescherming en verlossing zal uit een grote fysieke verdrukking zijn, die over de gehele wereld komt. Maar voordat dat plaatsvindt, ligt er een groter gevaar van verdrukking op de loer, waar we ons hier mee bezig moeten houden.

Heel wat broeders zien voorbij aan wat duidelijk merkbaar zou moeten zijn en kunnen daarom niet erkennen dat deze profetie voor de uitverkorenen tweeledig is. Voorafgaande aan de wederkomst van Jezus Christus, zal er een grote fysieke verdrukking over de aarde komen. God zal in die tijd moeten ingrijpen om fysieke bescherming en verlossing tegen deze verdrukking te bieden. Deze profetie gaat echter ook over een grote geestelijke verdrukking, die voor Zijn uitverkorenen van veel groter belang is. Als wij niet uit deze geestelijke verdrukking gered worden, komt een fysieke redding uit een fysieke verdrukking niet eens aan de orde!

Kunnen wij echt de werkelijke staat waarin de Kerk verkeert, niet bevatten? De eindtijd, de grote geestelijke verdrukking, is reeds over de Kerk gekomen en later zal een fysieke verdrukking over de hele wereld komen. Ondertussen ontkennen broeders onze werkelijke toestand. Daardoor verzuimen ze de oorzaak van onze huidige geestelijke verdrukking aan te pakken. Dit brengt met zich mee, dat zij niet in staat zijn zich te bekeren, wat hen vervolgens belet aan deze verdrukking te ontsnappen.

De overgrote meerderheid van de hedendaagse Kerk is ons reeds ontvallen. Zij zijn er niet in geslaagd te ontsnappen.

Het tweede hoofdstuk van 2 Tessalonicenzen, profeteert over de Kerk. Hierin wordt geopenbaard wat er aan het eind van dit tijdperk, vlak voordat Jezus Christus terugkeert, zal gebeuren. In feite komt het erop neer, dat Jezus Christus niet kan terugkeren voordat deze gebeurtenis in de Kerk heeft plaatsgevonden. Een van de laatste dingen die voor Zijn wederkomst nog moest gebeuren, was een grote afval in de Kerk. We wisten dat die tijd zou komen en nu is het dan zover! De verwoesting en de vernietiging gingen ons bevattingsvermogen ver te boven. Helaas, wachten sommigen echter nog steeds op de voltrekking van de 'grote afval'. Dientengevolge zijn ze blind voor de ernst der tijden waarin we nu leven.

Het hoogtepunt van deze afval kwam nadat Mr. Joe Tkach sr., op 17 december 1994, zijn beruchte preek in Atlanta had gegeven. Die preek vormde een schandelijke aanval op het hart van de leerstellingen die er zijn om Gods volk te voeden, hoop en aanwijzingen te geven, en inzicht te verschaffen. Hij trachtte de Sabbat, de Heilige Dagen en het tiendensysteem te ontmantelen. In de paar maanden die op de bewuste preek volgden, was al meer dan tweederde van de Kerk afgedwaald. Hiervan gaf bijna eenderde gewoon alles op, terwijl nog een eenderde naar het traditionele christendom terugkeerde waaruit God ze eerder had bevrijd.

Broeders moeten eens een berekening maken. Ga eens na hoeveel mensen uit uw eigen omgeving de Kerk die u bezocht, de rug hebben toegekeerd. Hoeveel mensen hebben alles opgegeven? Hoeveel zijn er naar het traditionele christendom teruggekeerd? Hoeveel houden er werkelijk nog vast aan de geboden van God en het getuigenis van Jezus Christus? Het is des te meer ontgoochelend onze dierbaren op oude foto's van sprekersclubs, sportactiviteiten, picknicks en andere gemeentelijke activiteiten terug te zien, die niet meer bij ons horen.

Wij moeten waakzaam zijn en stilstaan bij de eventuele betekenis van wat we als getuigen hebben meegemaakt. Begon deze grote eindtijdverdrukking over de Kerk op hetzelfde moment dat deze allesverwoestende preek werd gegeven? Het resultaat van de grootte van de verwoesting stemt overeen met de verslaglegging in Ezechiël 5, dat nog in het fysieke Israël moet worden vervuld. Is het verlies van tweederde van het ledental van de Kerk geen reden om van een tijd van grote verdrukking te spreken?

Zijn wij wel waakzaam en beseffen we dat de slachting nog niet voorbij is? De Kerk is sinds die tijd door de aanhoudende verstrooiing in aantal geslonken. Wat zal ervan overblijven? Wie zullen overleven? Het woord *overblijfsel* heeft hierdoor een geheel nieuwe betekenis gekregen.

Als we ons een mening willen vormen over de Grote Verdrukking, moeten we aan een tijdsperiode van drie en een half jaar denken. Als dat waar is, zouden we misschien tot de conclusie kunnen

komen, dat waar onze ervaringen die tijdsperiode ver overtreffen, we ons niet in de tijd bevinden die de Grote Verdrukking wordt genoemd. In dat geval zouden we jammer genoeg de betekenis van deze gebeurtenissen veronachtzamen en het geestelijke aspect over het hoofd zien.

In het verleden hebben we getracht alles onder een noemer te brengen. Wij hebben vaak geprobeerd alle referentiekaders inzake de drie en een half jaar met elkaar in verband te brengen (een tijd, tijden en een halve tijd, of 42 maanden, of 1.260 dagen), om tot de conclusie te komen dat ze allemaal hetzelfde voorstellen. Oordeel niet te overijld! Dit zijn profetische tijdsperioden, maar ze beschrijven niet allemaal dezelfde gebeurtenissen. Sommige ervan hebben een tweeledige betekenis – geestelijk en fysiek.

Er zijn in de eindtijd nog andere profetische perioden, die het over zeven jaar hebben en 1.290 of 1.335 dagen. We hebben altijd gepoogd al deze gebeurtenissen te begrijpen. Maar zoals over enkele van deze tijden aan Daniël werd gezegd: *“...deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd”* (Daniël 12:9). We leven nu in de eindtijd. Hebben wij oren om te horen en ogen om te zien? Er bestaan tal van redenen waarom niet alle timing wordt begrepen, totdat of zelfs nadat ze is vervuld. We moeten waakzaam zijn en gebeurtenissen afwegen tegen Gods Woord, omdat we niet weten wanneer of hoe al deze gebeurtenissen vervuld zullen gaan worden. Als we ons afsluiten voor gebeurtenissen die voor zich spreken, zijn we noch waakzaam als we zouden moeten zijn noch zullen we dan begrijpen wat we doormaken en waar we doorheen gaan.

Er was op de Sabbat, voorafgaande aan de Pinksterdag van 1998, een profetische cyclus van 1260 dagen voltooid. De Pinksterdag van dat jaar kan heel goed het begin zijn geweest van een laatste profetische fase inzake de geestelijke verdrukking van de Kerk. Als Pinksteren het begin van een laatste profetische fase voor de Kerk vormt, behoren we speciale aandacht te schenken aan de betekenis van deze dag. Pinksteren beeldt de eerstelingen van Gods grootse plan uit. Zo'n tijdsverdeling kan grote betekenis voor ons hebben, omdat dit misschien wel de laatste periode is waarin de telling is afgerond, die het getal van de 144.000 voltallig moet maken van hen, die bij de wederkomst van Jezus Christus opgewekt zullen worden. Bevinden we ons in een tijd waarin de Kerk wordt opgemeten om te bepalen wie er bij de laatste telling van Pinksteren zullen zijn? Nadat de profetie over de verdrukking van de Kerk is vervuld, kunnen de omstandigheden op het wereldtoneel snel gaan ontbranden in de grote fysieke verdrukking.

Een grote verdrukking zoals die over de Kerk is gekomen, kan wel degelijk meer dan drie en een half jaar in beslag nemen. Zou het zeven jaar zijn (twee profetische perioden van drie en een half jaar)? Ongeacht de tijd, moeten we waakzaam zijn en goed beseffen dat het nu meer dan ooit de tijd is om als nooit tevoren in ons leven een afgewogen oordeel te vormen, terwijl we moten proberen

vast te houden aan de waarheid die God ons vanaf het begin heeft geopenbaard. De tijd loopt werkelijk ten einde voor de verstrooide Kerk van God!

Kunnen wij zonder vooringenomen te zijn over hoe en wanneer zaken aan het eind van dit tijdperk worden vervuld, toegeven wat we in alle duidelijkheid in de Kerk hebben doorgemaakt? Gaat u deel uitmaken van het overblijfsel dat deze Grote Verdrukkin ontvlucht? Begrijpt u de noodzaak wel om te ontkomen? Maakt de verwoesting deel van de werkelijkheid voor u uit of kijkt u nog steeds naar de toekomst waarin 2 Tessalonicenzen wordt vervuld? Wacht u nog steeds, zoals onder sommigen het geval is, op een verstrooiing van Gods volk? Bent u zich niet bewust van de honger naar Gods Woord, die de hedendaagse Kerk teistert?

Hoeveel meer moet er nog van het Lichaam van Christus worden verzwakt, versplinterd of verwoest voordat wij als volk ontwaken voor de realiteit, die ons vanuit de slachting van gevallen broeders toeroept? [Voor een meer diepgaand en ontzuenderend inzicht in de toestand van de Kerk, kunt u de tweedelige preek **“Focused in Reality”** aanvragen.]

WAAR IS DE LIEFDE VAN GOD?

Zoals Matteüs 24 verklaart, is de liefde (Grieks – agape) van velen verkild. Dit is een van de tekenen, die zich in de Kerk afspelen, waarvan Jezus Christus zei, dat die voor Zijn wederkomst vervuld zouden worden. Deze verklaring over het afnemen van Gods liefde is aan de Kerk en aan de Kerk alleen gericht! De wereld heeft geen toegang tot dit soort liefde, omdat zij niet over de toegang tot Gods Heilige Geest beschikt. In de afgelopen jaren is Gods liefde uit ons midden verdwenen. Broeders hebben elkaar niet naar behoren lief. Het is ironisch als we in aanmerking nemen dat van alle mensen juist wij in de hoedanigheid verkeren elkaar met goddelijke liefde lief te hebben. [U kunt de preek **“Law and Love”** aanvragen.]

Het Pascha zelf getuigt tegen ons en van ons onvermogen, ons aan Jezus Christus die in ons leeft, over te geven. Als volk zijn we zeer zwak en geestelijk ziek geworden. Het meest deerniswekkende van alles is dat er zoveel in slaap vallen. Door de jaren heen zijn we in gebreke gebleven de diepte van het offer van Jezus Christus te bevatten, dat ons in staat stelt elkaar lief te hebben door Zijn leven dat in ons woont. Velen, zoals in het traditionele christendom, hebben het over liefde en Jezus Christus, maar schieten tekort die liefde tentoon te spreiden. In plaats daarvan geven zij de waarheid op of verwoesten zij die, zoals God ze tijdens het Filadelfiatijdperk in de Kerk herstelde.

“...de dankzegging uitsprak, het brak (brood) en zeide: Dit is mijn lichaam voor u, doet dit tot mijn gedachtenis. Evenzo ook de beker, nadat de maaltijd afgelopen was, en Hij zeide: Deze beker is het nieuwe verbond in mijn bloed, doet dit, zo dikwijls gij die drinkt, tot mijn gedachtenis. Want zo

dikwijls gij dit brood eet en de beker drinkt, verkondigt gij de dood des Heren, totdat Hij komt. Wie dus op onwaardige wijze het brood eet of de beker des Heren drinkt, zal zich bezondigen aan het lichaam en het bloed des Heren. Maar ieder beproeve zichzelf en ete dan van het brood en drinke uit de beker. Want wie eet en drinkt, eet en drinkt tot zijn eigen oordeel, als hij het lichaam niet onderscheidt. Daarom zijn er onder u velen zwak en ziekelijk en er ontslapen niet weinigen” (1 Korintiërs 11:24-30). Dit kan zowel geestelijke als fysieke gevolgen in ons leven hebben.

Bij de doop en de handoplegging, gingen we een verbond met Jezus Christus en God de Vader aan. Dat verbond omvat ons verlangen onszelf aan Zijn leven over te geven, dat in en door ons leeft. Wij gingen deze overeenkomst aan zodat we door de kracht van de Heilige Geest in staat zouden worden gesteld het leven van God en Jezus Christus te belijden of hiervan door onze manier van leven blijk te geven. Tegenwoordig zijn er velen die dat leven en die kracht niet toestaan in hen woning te maken en daardoor Gods doel tegenwerken. Broeders gaan in feite tegen de bedoeling van het offer van Jezus Christus in. Niet alleen dat we vergeving van onze zonden kunnen ontvangen, maar dat we behouden zouden kunnen worden door Zijn leven, dat in het Lichaam van Christus, in en door ons leeft.

“Veel meer zullen wij derhalve, thans door zijn bloed gerechtvaardigd, door Hem behouden worden van de toorn. Want als wij, toen wij vijanden waren, met God verzoend zijn door de dood zijns Zoons, zullen wij veel meer, nu wij verzoend zijn, behouden worden, doordat Hij leeft” (Romeinen 5:9-10). Onze zonden kunnen ons worden vergeven en wij kunnen door de dood van Jezus Christus een begin maken om een relatie met God aan te gaan. Dan kunnen wij behouden worden doordat onze geestesgesteldheid en levenswijze veranderd zijn door het ontvangen van het leven van Jezus Christus, die in en door ons leeft. Het is niet alleen voldoende vergeving van zonden te ontvangen, maar onze geestesgesteldheid moet veranderd gaan worden, doordat we anders gaan denken.

Toen Jezus Christus de discipelen vertelde over de komst van de Heilige Geest, zei Hij: *“Hij blijft bij u en zal **in** u zijn”* Hij ging verder met de woorden: *Ik zal u niet als wezen achterlaten. Ik kom tot u. Nog een korte tijd en de wereld ziet Mij niet meer, maar gij ziet Mij, want Ik leef en gij zult leven. Te dien dage zult gij weten, dat Ik in mijn Vader ben en gij in Mij en Ik in u”* (Johannes 14:18-20). Deze schriftenaanhalingen, die we tijdens de Pascha-avond lezen, openbaren wat er, zoals Jezus zei, zou gaan gebeuren in de levens van allen, die deel van het Lichaam van Christus uitmaken. Het begon op de Pinksterdag.

Er zijn nogal wat mensen die niet begrijpen wat Jezus bedoelde, toen Hij zei: *“Ik kom tot u”* (vers 18). Hij sprak niet over Zijn tweede komst! Hij openbaarde wat spoedig op de Pinksterdag in het Lichaam van Christus zou gaan gebeuren en in de navolgende eeuwen steeds weer zou plaatsvinden

als iemand de handen kreeg opgelegd en de Heilige Geest ontving. De uitdrukking *“Ik kom tot u”*, staat niet in de toekomstige tijd. Zij geeft aan, dat Jezus Christus toen en nu tot ons zal komen. Met andere woorden: als wij eenmaal door God zijn verwekt, gaat Hij door de kracht van de Heilige Geest in en door ons leven. Hij zal Zijn verblijf of woning in ons maken.

Dat is de reden waarom Jezus met Zijn uitleg verderging. *“Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren en mijn Vader zal hem liefhebben en Wij zullen tot hem komen en bij hem wonen”* (Johannes 14:23). *“Blijft in Mij, gelijk Ik in u. Evenals de rank geen vrucht kan dragen uit zichzelf, als zij niet aan de wijnstok blijft, zo ook gij niet, indien gij in mij niet blijft. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Wie in Mij blijft, gelijk Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt gij niets doen”* (Johannes 15:3-5).

Jezus Christus leed en stierf, opdat Hij en Zijn Vader in ons zouden kunnen wonen. Dat is de kracht die ons denken verandert en ons uiteindelijk behoudt. Als wij ons hieraan niet overgeven, vatten we de dood en het lijden van Jezus Christus lichtvaardig op. Het gevolg ervan leidt tot het onvermogen elkaar in het Lichaam van Christus op gepaste wijze te bejegenen, zoals ons geboden is. Als we op twee gedachten blijven hinken, kunnen we het Lichaam van Christus niet juist onderscheiden.

Het onderkennen van het Lichaam van Christus is geestelijk en zeer diepgaand. Wij moeten de volle omvang van het doel van Christus' offer voor ons beseffen, zodat Hij in ons kan wonen om ons te redden. Wij moeten het belang van Zijn leven in ons inzien, dat een juiste relatie met God onze Vader en Jezus Christus voortbrengt en dientengevolge de juiste verhoudingen in het Lichaam van Christus bewerkstelligt.

Laten we eens teruggaan en de verzen van 1 Korintiërs uit een andere vertaling lezen en tot de kern van het probleem doordringen. *“Dit kan alleen maar betekenen dat wanneer u dit brood eet en deze beker drinkt, u de dood van de Heer verkondigt totdat Hij wederkomt. Wie dus het brood eet of de beker van de Heer drinkt zonder de gepaste eerbied, zondigt tegen het lichaam en het bloed van de Heer. Nee, een man behoort zichzelf grondig te onderzoeken, en alleen dan mag hij het brood eten of van de beker drinken. Hij die onverschillig eet en drinkt, eet en drinkt tot een veroordeling van zichzelf, want hij is blind voor de tegenwoordigheid van het Lichaam. Het is deze onverschillige deelname die de oorzaak is van de vele zwakke en zieke Christenen in uw gemeente, en de verklaring voor het feit dat velen van u geestelijk slapen”* (1 Korintiërs 11:26-30, Philipsvertaling).

ANTICHRIST

Broeders hebben vaak moeite met Jezus Christus' waarschuwing over de *vele* valse dienaren in de Kerk, die zich tegen het einde vlak voor Zijn wederkomst, zullen manifesteren. Het valt misschien

nog moeilijker te begrijpen hoe de uitdrukking *antichrist* op iemand in de Kerk van toepassing kan worden gebracht.

“Wie is de leugenaar dan wie loochent, dat Jezus de Christus is?” (1 Johannes 2:22). Als we ons niet overgeven aan het leven van Jezus Christus dat in ons leeft, zijn we leugenaars. Wij liegen dan tegen God en gaan in tegen het verbond dat we met Hem gesloten hebben. Als we ons niet aan Zijn leven dat in ons leeft overgeven, ontkennen we het doel van de komst van de Messias om voor ons te sterven, zodat wij behouden kunnen worden.

Door ons geest te openen, wordt de waarheid zelf op wonderbaarlijke wijze door de kracht van Gods Geest aan ons geopenbaard. Iedereen die de waarheden die God ons geopenbaard heeft verlaat, bezoedelt, wijzigt of aanvalt, snijdt zich automatisch af van het leven dat Christus in hem leeft. Zij kunnen niet langer ware omgang met God hebben en kunnen zeker geen geestelijke omgang met andere getrouwe broeders hebben.

“Wie is de leugenaar dan wie loochent, dat Jezus de Christus is? Dit is de antichrist, die de Vader en de Zoon loochent. Een ieder, die de Zoon loochent, heeft ook de Vader niet. Wie de Zoon belijdt, heeft ook de Vader. Wat u betreft, wat gij van den beginne gehoord hebt, moet in u blijven. Indien in u blijft, wat gij van den beginne gehoord hebt, dan zult gij ook in de Zoon en [in] de Vader blijven” (1 Johannes 2:22-24).

Wij moeten door ons leven aangeven en erkennen, dat wij ons overgeven aan Jezus Christus, die in ons woont. Wij moeten dit met hart en ziel willen. Maar wat bedoelde Johannes toen hij sprak over wat we vanaf het begin af aan hoorden en dat in ons zou wonen?

Dit heeft betrekking op wat hij aan het begin van dit hoofdstuk zei: *“Wie zegt: Ik ken Hem, en zijn geboden niet bewaart, is een leugenaar en in die is de waarheid niet”* (1 Johannes 2:4). Iemand die beweert een relatie met God te hebben, maar Gods geboden niet onderhoudt, is een leugenaar. De enige manier waarop zo'n persoon de geboden van God kan onderhouden, is door het leven van Jezus Christus, die in hem leeft. Als hij Christus en de Vader verloochent, zodat Zij niet in hem kunnen wonen, is hij niet bij machte de geboden in geest en in waarheid te onderhouden en daarom stellig een leugenaar. Iedereen die zich afkeert van de doctrines en leringen die God ons van het begin af aan geestelijk heeft geopenbaard, loochent God en Jezus Christus en strijdt en liegt bovendien in zijn verzet tegen God en Zijn bedoeling met ons.

“Maar wie zijn woord bewaart, in die is waarlijk de liefde [Grieks – agape] Gods volmaakt. Hieraan onderkennen wij, dat wij in Hem zijn. Wie zegt, dat hij in Hem blijft, behoort ook zelf zó te wandelen, als Hij gewandeld heeft. Geliefden, ik schrijf u geen nieuw gebod, maar een oud gebod, dat gij van den beginne gehad hebt. Dit oude gebod is het woord, dat gij gehoord hebt” (1 Johannes 2:5-7).

Wat is dit woord dat wij van het begin gehoord hebben? Het is de meest fundamentele wet over hoe de mens zijn leven moet leven. Maar hij is er niet in geslaagd en niet in staat gebleken die te houden. *“Want dit is de verkondiging [Grieks – gebod], die gij van den beginne gehoord hebt: dat wij elkander zouden liefhebben”* (1 Johannes 3:11). Het is een oud gebod, maar het is vernieuwd door het Nieuwe Verbond. Nu kan Jezus Christus in onze levens leven en dit bewerkstelligen. Dan kunnen we deze vorm van liefde tegenover anderen waarmaken, op voorwaarde dat wij Hem niet ontkennen, maar ervoor kiezen ons voortdurend aan Zijn leven in ons over te geven. *“Toch schrijf ik u een nieuw gebod, want – wat waarheid is in Hem en in u – de duisternis gaat voorbij en het waarachtige licht schijnt reeds”* (1Johannes 2:8).

Kan het nog duidelijker worden gesteld hoe wij als Gods volk bekend zullen komen te staan? Het zal eerst en vooral worden geopenbaard door de wijze waarop we met elkaar in het Lichaam van Christus omgaan. Tijdens het Pascha lezen we de navolgende woorden van Jezus Christus: *“Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt. Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde [Grieks – agape] hebt onder elkander”* (Johannes 13-34-35). Alleen degenen in het Lichaam van Christus kunnen de liefde van God ervaren. De wereld heeft er geen toegang toe.

Hopelijk kunnen we nu een beter begrip van Gods liefde verwerven, zoals door de apostel Johannes is geopenbaard, toen hij voortging verdere instructies aan de Kerk te geven. *“En nu vraag ik u, vrouw, niet alsof ik u een nieuwe gebod zou schrijven, maar hetgeen wij van den beginne gehad hebben: dat wij elkander liefhebben. En dit is de liefde [Grieks – agape], dat wij naar zijn geboden wandelen. Dit is het gebod, gelijk gij het van den beginne gehoord hebt, dat gij daarin moet wandelen. Want er zijn vele misleiders uitgegaan in de wereld, die de komst van Jezus Christus in het vlees niet belijden. Dit is de misleider en de antichrist”* (2 Johannes :5-7).

Dit vers kan tot hetzelfde misverstand als in Johannes 14:18 leiden. De zinsnede: *“die de komst van Jezus Christus in het vlees niet belijden”*, staat niet in de verleden tijd. Er is geen sprake van een verwijzing naar sommigen die zich wellicht afvragen of Jezus Christus als een menselijk wezen op aarde kwam en in een menselijk lichaam verblijf hield. Ook de Griekse tekst geeft geen steun aan een dergelijke vraagstelling. Er is hier sprake van een huidig gedrag, een tegenwoordig doen en laten. Er wordt naar broeders verwezen, die ‘loochenen’ ‘niet belijden’ dat het leven van Jezus Christus in en door hen leeft. Met Gods Geest doordrenkt zijn, is echter niet genoeg. Wij moeten onze levens voortdurend aan Zijn leven overgeven dat in ons woont, hetgeen weerspiegeld wordt in de manier waarop we met elkaar omgaan. Als we in gebreke blijven de waarheden vast te houden die God heeft hersteld en ons gegeven heeft en nalaten Zijn geboden te onderhouden, snijden we ons af van God en de kracht van zijn Geest, die in ons woont. Als we van het leven van Jezus

Christus en God onze Vader in ons zijn afgesneden, zijn we niet langer in staat het soort van liefde in ons leven voor elkaar op te vatten, waarover we zonet gelezen hebben. En als we in gebreke blijven zo'n leven van naastenliefde te leiden, leggen we duidelijk aan de dag dat we geen ware discipelen zijn.

Nogmaals, het gaat hier niet over mensen in de wereld, omdat zij zich niet kunnen overgeven aan het leven van Jezus Christus dat in hen woont. Dat is alleen voorbehouden aan degenen die zijn geroepen en in Jezus Christus gedoopt zijn. Johannes wijst op het feit dat er misleiders zijn die zichzelf niet overgeven aan het leven van Jezus Christus, die voortdurend in hun leven, in hun vlees, verblijf kan houden.

De liefde van God in de Kerk is verkoeld. Het wemelt er van de valse dienaren en de leden kunnen moeilijk onderscheiden wat waar, en wat niet waar is. *“Kinderkens, laten wij liefhebben niet met het woord of met de tong, maar met de daad en in waarheid. Hieraan zullen wij onderkennen, dat wij uit de waarheid zijn en voor Hem ons hart overtuigen, dat, indien ons hart (ons) veroordeelt, God meerder is dan ons hart en kennis heeft van alle dingen. Geliefden, als ons hart ons niet veroordeelt, hebben wij vrijmoedigheid tegenover God, en ontvangen wij van Hem al wat wij bidden, daar wij zijn geboden onderhouden en doen wat welgevallig is voor zijn aangezicht. En dit is zijn gebod: dat wij geloven in de naam van zijn Zoon Jezus Christus en elkander liefhebben, gelijk Hij ons geboden heeft. En wie zijn geboden bewaart, blijft in Hem en Hij in hem. En hieraan onderkennen wij, dat Hij in ons blijft: aan de Geest, die Hij ons gegeven heeft”* (1 Johannes 3:18-24).

Onze levens moeten het leven van God en Jezus Christus in ons weerspiegelen. Dit wordt duidelijk in onze houding en relatie jegens andere broeders in het Lichaam van Christus geopenbaard. Als wij in gebreke blijven getrouwe dienstknechten van de waarheden te zijn, die God ons als volk heeft overgeleverd, kunnen we deze goddelijke liefde niet met ware broeders in het Lichaam van Christus ervaren. Die fysieke en geestelijke relatie in de Kerk is essentieel voor geestelijke groei. Het is Gods bedoeling ons in een volledige gezinsrelatie te brengen – eerst met Hem en daarna met al degenen die Hij in zijn omgang met Hem geroepen heeft. Als wij tekortschieten Gods waarheid, Zijn woord dat op miraculeuze wijze aan ons geopenbaard is, trouw te blijven, kunnen wij geen ware relatie met Hem hebben en worden we van een zuivere relatie met ware broeders afgesneden.

In een poging te herscheppen wat er in hun leven ontbreekt, pogen vele broeders tegenwoordig vertwijfeld een brug naar anderen te slaan en zo tot een schijnomgang te komen. Elk omgang die berust op broeders die zich afkeren van de waarheid, die hun eens is overgeleverd, brengt geen geestelijk deelgenootschap voort, maar een valse. Zulke lieden houden er alleen maar van over

liefde en Jezus Christus te spreken. Dezelfde personen dulden fouten in anderen of in zichzelf en daardoor werken zij de waarheid tegen, die God tijdens het Fialdelfiatijdperk in de Kerk herstelde. Iedereen die aan de huidige verdrukking over de Kerk probeert te ontkomen, moet doen wat Paulus degenen opdroeg die deelnamen aan het Pascha. Elkeen moet zichzelf onderzoeken om te weten te komen of men werkelijk een getrouwe dienstknecht van Gods waarheden is, die Hij aan ons openbaarde toen Hij ons verstand opende. De meesten zijn afvallig geworden en hebben zich van de waarheid afgewend die God in de Kerk hersteld heeft. Door deze handelwijze hebben zij zich van een ware geestelijke omgang met God en de Kerk ontroofd. Als men zich van de waarheid afwendt, keert men zich eveneens af van het Lichaam van Christus, alsmede van een juist begrip van het Pascha en de daarvoor gepaste dankbaarheid. Voelt u de behoefte Gods waarheid weer voor de geest te halen en de Tempel van God te herbouwen? Als u werkelijk verlangt aan het eind van dit tijdperk tot de uitverkorenen te behoren en aan de geestelijke verdrukking op de Kerk te ontkomen, dan moet dit alles uw onderzoek vormen.

EEN OVERBLIJFSEL ZAL ONTKOMEN

Het meeste van de tegenwoordige Kerk is gedecimeerd. Wij maken nu de grote geestelijke verdrukking van de eindtijd mee. We zouden vurig moeten verlangen hieraan te ontsnappen en een goed heenkomen te vinden om gered te worden. God heeft ons geroepen, zodat we in deze tijd kunnen worden gered en in de eerste opstanding kunnen zijn.

Velen zijn misleid en overwonnen. Mensen bleken zo fysiek te zijn ingesteld, dat men blind was voor de gebeurtenissen van de afgelopen jaren. Velen hadden zich dan ook meer op hun fysieke redding in een plaats van bescherming tegen fysieke verdrukking gericht, in plaats van zich aan hun geestelijke redding te wijden en aan de grote geestelijke verdrukking over de Kerk te ontkomen. Denkt u dat God bezorgder is om uw fysieke leven te redden dan uw geestelijke leven? Welk leven is belangrijker? Waar richt u zich op?

Het is zo, velen zitten in het fysieke leven vastgeroest. Is het dan verwonderlijk dat relaties daaronder lijden? Is het verbazingwekkend dat we de diepe betekenis van het Pascha niet bevatten zoals we moeten?

Als volk hebben we God niet altijd trouw gediend. Matteüs 25 onthult dat iedereen van ons of sluimerde of sliep. Wij waren ontrouw aan de opdracht op onze hoede en waakzaam te zijn, terwijl we niet voorbereid waren op de komst van de bruidegom. Wij moeten ons bekeren en Gods hulp en genade zoeken, zodat we deel kunnen uitmaken van het overblijfsel, dat leeft als de bruid die zich gereed maakt.

De keuze is aan u! Zult u zich vernederen en God aanroepen om gered te worden? God belooft dat Hij een overblijfsel uit deze verdrukking zal redden en dat Hij die omwille van de uitverkorenen zelfs zal inkorten. *“En het zal geschieden dat ieder die de naam des Heren aanroept, behouden zal worden, want op de berg Sion en te Jeruzalem zal ontkoming zijn, zoals de Here gezegd heeft; en tot de ontkomenen zullen zij behoren, die de Here zal roepen”* (Joël 2:32).

De geestelijke verdrukking zal ingekort worden, anders overleven we die niet. God zal een overblijfsel door deze tijd loodsen. Als wij echter de geestelijke verdrukking op de Kerk niet overleven, zal onze hoop op redding en bescherming ten tijde van de fysiek verdrukking over de wereld, van weinig gewicht zijn. Als we werkelijk een deel van het overblijfsel mogen zijn dat aan de geestelijke verdrukking ontsnapt, kunnen we verdergaan in de hoop een plaats van bescherming tegen fysieke verdrukking te vinden.

Jezus Christus hield ons voor, waar we inzake deze tijd van verdrukking op moesten letten. Na de verdrukking aan de discipelen beschreven te hebben, zei Hij: *“Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van de Zoon des mensen”* (Lukas21:36). Het Griekse woord dat als ‘waakt’ is vertaald, betekent ‘wakker blijven, zich geheel van slaap onthouden.’ Wij moeten geestelijk op onze hoede zijn. We kunnen dat alleen maar doen met de middelen die in dit artikel staan beschreven. Om gered te worden, moeten we onszelf overgeven aan het leven van Jezus Christus, die in ons woont. Alleen door Zijn leven dat in ons verblijf houdt, kunnen we waardig gerekend worden te ontkomen om bij Zijn wederkomst voor Hem te staan.

WAT BENT U AAN HET BOUWEN?

Er vallen lessen te trekken, die in hun overeenkomst met het bouwen van bruggen, voor ons van vitaal belang zijn. Het werk van vele dienaren en de broeders die hen volgen, kan vergeleken worden met de bouw van twee soorten bruggen, die twee uitersten binnen de geledingen van de Kerk afbeelden en allebei niet deugen. Waar zowel het ene als het ander door zoveel mensen van de verstrooide organisatie wordt beoefend, moeten we er de tijd voor nemen elk van die uitersten een voor een aan een nader onderzoek te onderwerpen, zodat we niet dezelfde fouten maken.

Verscheidene groepen hebben de neiging op een van deze twee uitersten te steunen, die als aandachtspunt voor groei en ontwikkeling staan. Er bestaat een oude film die op indringende wijze de valse schijn van beide zienswijzen en de praktijk ervan illustreert.

Gods Kerk kan enkele waardevolle lessen trekken uit de oude oorlogsfilm 'The Bridge On the River Kwai', die zich in de Tweede Wereldoorlog afspeelt. Het verhaal gaat over een krijgsgevangenenkamp in Birma, waarvan de handeling in grote lijnen draait om de taak die de Japanners hun gevangenen opdroegen. Zij moesten een spoorbrug over de rivier de Kwai bouwen. Het moreel was vrij somber, totdat deze vertrapte gevangenen zich een nieuw doel voor ogen stelden, door zich voor te nemen de beste brug als maar kon te bouwen. De neuzen keken weer dezelfde kant op. Zij waren vastbesloten de Britse superioriteit in bouwkunde ten opzicht van die van de Japanners te bewijzen.

De krachtsinspanning van deze gevangenen leek zeer nobel, doch was met drogredenen doorspekt. Voor de geallieerde troepen zou het 't beste zijn als de brug uiteindelijk vernietigd zou worden. Indien die spoorbrug niet vernietigd zou worden, konden de Japanners die voor het vervoer van munitie en troepen gebruiken, om een nog groter aantal geallieerde troepen te doden of gevangen te nemen. De vergeefse krachtsinspanningen van de gevangenen die uitmondde in de vernietiging van de brug, dwong hen weer met beide benen op de grond te gaan staan.

Er schuilt dan ook heel wat ironie in het laatste deel van het verhaal, toen de spoorbrug uiteindelijk was verwoest. Als mensen niet op hun tellen passen, kunnen ook zij in de tegenstelling van het moment meegezogen worden en over de verwoesting van zo'n prachtig uitziende brug weeklagen. Probeer u tijdens het lezen van dit artikel de lessen van deze film voor ogen te houden. Zij lopen parallel met de inspanning van veel huidige broeders.

HET EERSTE UITERSTE

Van de twee uitersten in de Kerk die we gaan onderzoeken, gaat de eerste over het oprechte verlangen van een groeiend aantal broeders om ‘bruggen te bouwen’ tussen het verstrooide volk van God. Alhoewel dit een goede zaak mag lijken, zijn deze pogingen eveneens met drogredekenen doorspekt. De uitdrukking ‘bruggen bouwen’ wordt gebezigd voor het beschrijven van de poging andere verstrooide broeders een handreiking te doen, die tot gemeenschappelijke omgang uitnodigt en boven de ingenomen stellingen van standpunten uitstijgt. Deze poging weerspiegelt een diep verlangen van velen om de verstrooide Kerk weer bijeen te brengen. De verstrooiing en de vermindering in omvang, tezamen met het verlies van vele vrienden, heeft een zware wissel op ons hart en gemoed getrokken.

Velen zijn gedesillusioniseerd geraakt door degenen die slechts met hun mond het bestaan van verstrooide broeders belijden. Ze zijn gefrustreerd door de aanhoudende neiging tot elitair gedrag en de gezamenlijke houding van superioriteit.

Een algemene reactie op het lijden en de frustraties in deze omstandigheden leidt tot de wildgroei in die zin, dat verscheidene groeperingen bruggen naar anderen proberen te slaan. Die drang wordt zo groot, dat zij hun visie op de echte realiteit uit het oog verliezen. Zij ‘vergeten’ waarom we in de eerste plaats in deze situatie zijn beland en richten hun blik op zaken, die in hun ogen imponanter van aard zijn.

Net zoals in de film ‘The Bridge On the River Kwai’, heeft het bouwen van bruggen als middel gediend om zich in een gemeenschappelijke poging te verenigen en de vertrapte broeders een nieuwe visie voor te houden. Waar men zich aldus achter een gemeenschappelijk doel schaart, voorzien zij de vijand echter van krachtige middelen, die tegen hen worden gebruikt. Sommigen mogen op zo’n verklaring misschien vijandig reageren, maar overweeg alstublieft het gevaar van wat velen trachten te bouwen. Sommigen van ons hebben reeds geprobeerd enkele van deze plannen te realiseren, om slechts tot de slotsom te komen, dat hun inspanningen nutteloos en destructief waren.

Pogingen om de vriendschap met andere verstrooide groepen te herstellen, bleef in eerste instantie beperkt tot degenen die eens in The Worldwide Church of God waren. Sommigen gaan hierin nog verder door relaties met anderen aan te gaan, die alleen maar de Sabbat houden of zelfs nog minder overeenkomsten hebben.

Een oproep die in dezen door sommigen wordt gedaan, huldigt het standpunt anderen in het licht van ‘gemeenschappelijke overeenkomsten’ te beschouwen en niet af te wegen wat de onderlinge verschillen zijn. Deze redenatie is helemaal fout en bovendien zeer gevaarlijk. Pogingen om een

vriendschappelijke omgang met anderen op te bouwen, gaan zo ver, dat doctrinaire verschillen worden genegeerd, die anders als waarschuwing hiertegen zouden hebben gegolden.

Wij zouden beter moeten weten dan omwille van een grotere broederschap of de groei van het werk, valse doctrines in ons midden te dulden. We behoren helemaal geen valse doctrines te tolereren. Het toestaan van doctrinaire verschillen geeft de vijand alleen maar vaste grond onder de voeten om het Lichaam nog meer te ondermijnen en verder te infecteren. Getrouwe broeders behoren overtuigd te zijn van de noodzaak aan de geopenbaarde waarheid vast te houden – fundamentele waarheid, die nooit veranderd. Basisprincipes als hoe snel gist zich door het hele Lichaam kan verspreiden en dat licht en duisternis niet in vriendschappelijke omgang samen kunnen gaan, zouden ons tegen het gevaar moeten waarschuwen om dergelijke zaken toe te laten.

Zwijgen over doctrinaire verschillen omwille van het opbouwen van een gemeenschappelijke omgang met anderen, leidt tot blindheid in plaats van een beter zicht op de werkelijkheid en is van nul en gener waarde. Het leidt van de waarheid af en voert naar misvattingen, die geen goede vruchten kunnen voortbrengen. Het is een zonde om de zonden van anderen te dulden, die van de wortels van hun oorsprong zijn afgeweken en die niet langer trouw zijn aan de waarheid die God hen bij hun roeping heeft geopenbaard.

Het is eveneens nutteloos anderen die niet door God geroepen zijn, in een geestelijke omgang te betrekken. Velen zijn zo zwak geworden, dat zij zelfs niet meer in staat zijn degenen die niet als eerstelingen geroepen zijn, kunnen onderscheiden en herkennen. Het moet in Gods Kerk vanzelfsprekend zijn om te begrijpen, dat als men niet in de Heilige Dagen gelooft, men dan ook niet geroepen kan zijn.

Een vriendschap opbouwen met iemand van wie de doctrines verschillen, is hetzelfde als een brug voor de vijand bouwen. Dat soort praktijken strookt niet met Gods Woord. Verder bedrijven vele dienaren dezelfde verdorven praktijken. Zij sluiten hun ogen voor de doctrinaire verschillen tussen mensen in hun eigen gemeente. Het gaat ze alleen maar om de instandhouding of toename van de aantallen in hun gemeente of organisatie. Deze dienaren weigeren over die verschillen te preken. Zij zijn bang iets aan te roeren dat misschien hun schijneenheid kan aantasten of een bedreiging van hun ledental kan vormen.

Het is een grof schandaal als dienaren liever mensen dan God behagen en weigeren de krachtige waarheid van doctrinaire boodschappen te onderwijzen, die de broeders helpen aan fundamentele waarheden vast te houden. Als dienaren hieraan zelf niet trouw zijn, hoe kunnen broeders dan trouwe dienstknechten van de waarheid zijn, die God op zo'n wonderbaarlijke wijze heeft geopenbaard?

De praktijk om de Kerk via dergelijke valse wegen in aantal te doen toenemen en uit te breiden, zal in verwoesting eindigen. Onze geschiedenis en moederorganisatie zouden een sprekend voorbeeld van die valse schijn moeten vormen. The Worldwide Church of God gelooft bijvoorbeeld, dat iedereen in staat moet zijn om gezamenlijke omgang te hebben, zolang men maar niet zijn broeder naar de verschillen in geloofsovertuiging oordeelt. Zij is zover gegaan, dat zij leert dat men een gezamenlijke omgang kan hebben, ondanks het feit dat sommigen de Sabbat op de eerste dag van de week vieren. Zij leert zelfs dat de viering van een Heilige Dag gewijzigd kan worden van de vastgestelde dag naar het weekeinde, als dat de gemeente beter uitkomt.

Worldwide leert dat deze vorm van gemeenschappelijke omgang zonder enig beletsel onder broeders moet worden getolereerd en toegestaan. Dat iemand geestelijk zo ruimdenkend is, wordt gezien als geestelijke grootmoedigheid en aangenaam voor God. Deze praktijken wekken tevens de indruk van vrede en eenheid. Het is een maskerade van zogenaamde diepe geestelijke liefde ten opzichte van anderen, terwijl de hand wordt gelicht met het stipt onderhouden van de wet. Maar iedereen die tracht vast te houden aan de waarheid, weet dat zulke praktijken tegen Gods Woord indruisen en dat zij vast en zeker de goddelijke liefde jegens broeders beschamen. Tegenwoordig dulden vele verstrooide groeperingen verschillende doctrines in hun gemeenschap door dezelfde misleidende praktijken als die van Worldwide te gebruiken. Het is niet zomaar een kwestie die over de Sabbat of de Heilige Dagen gaat.

Dergelijke praktijken worden in naam van christelijk gedrag jegens elkaar gevoerd, maar is dit wat Christus onderwees? Is dit de soort tolerantie waarvan God zei, dat we die tegenover elkaar aan de dag moesten leggen? Zo niet, waar trekt u dan de lijn tussen wat u wel en niet gezamenlijk in de omgang kunt delen?

BEGIN MET HET PASCHA

Het Pascha vormt een goede start om te weten te komen hoe we onderscheid kunnen maken en beoordelen waarop een evenwichtige en gezonde instelling gebaseerd moet zijn. Ondanks wat de Worldwide Church of God ook leert, is het zonde om op verschillende tijden van het jaar deel te hebben aan de symbolen van het Pascha. Door deze ceremonie onder een andere naam te houden, zodat zij meer dan een keer per jaar gevierd kan worden, neemt niet weg dat het in tegenspraak is met Gods Woord. Het vieren van het Pascha op enige andere dag dan de veertiende dag van de eerste maand, in de avond, betekent ongehoorzaamheid aan het Woord van God.

Gods voorschrift over deze dag is ondanks de argumenten die het tegendeel beweren, nochtans zeer eenvoudig en zou niet moeilijk te begrijpen moeten zijn. *“In de eerste maand, op de veertiende dag der maand, in de avondschemering, is het pascha voor de HERE”* (Leviticus 23:5). Hier staat niet

dat het op een andere tijd kan dan de veertiende dag van de eerste maand. *“En op de veertiende van de eerste maand vierden zij die in de ballingschap geweest waren, het Pascha”* (Ezra 6:19). Er staat niet dat een deel van het Pascha op de dertiende of op de vijftiende werd gehouden, maar dat het integraal op de veertiende dag werd gevierd.

“De Israëlieten nu zullen het Pascha vieren op de daarvoor bepaalde tijd; op de veertiende dag dezer maand, in de avondschemering [Hebreeuws - tussen de avonden], zult gij het vieren op de daarvoor bepaalde tijd, naar al de inzettingen en verordeningen, die daarop betrekking hebben, zult gij het vieren” (Numeri 9:2-3). Deze verzen over de timing van het Pascha zijn niet ingewikkeld. God gebiedt dat het ‘tussen de avonden’ op de veertiende gevierd moest worden en niet ‘tussen de avonden’ van enig andere dag! [Als u meer over dit onderwerp wilt weten, kunt u vragen naar de tape **“The Simplicity & Truth about Passover”**].

De tijd waarop we het Pascha moeten vieren, behoort duidelijk te zijn, maar toch zijn er vele bekende dienaren die deze waarheid tegenspreken en ingewikkeld maken. Velen beginnen met te zeggen dat we het Pascha op dezelfde avond moeten houden als waarop Jezus Christus het voor Zijn discipelen instelde. Dat was op de avond van de veertiende. Tot zover spreken zij de waarheid. Maar dan gaan dezelfde dienaren verder door de vervulling van deze gebeurtenis te ontkennen. Vervolgens beweren zij, dat het in oudtestamentische tijden een dag later, op de vijftiende, gehouden werd. In hun dwaasheid en onwetendheid stellen zij zich zoals de protestanten op, door Jezus Christus als een opstandige zoon voor te stellen, die Zijn Vaders Woord niet vervulde. De waarheid is echter, dat Jezus Christus de timing, het voorbeeld en alles wat betrekking had op het Pascha in het Oude Testament, op volmaakte wijze heeft volbracht. Dienaren die iets anders onderwijzen, zijn vals en van de waarheid afgedwaald, die hun eens gegeven was. Het is nog erger, dat zij velen in Gods Kerk hebben verleid hun valse leerstellingen te accepteren. Zij hebben er uit de eerste hand toe bijgedragen hen van God weg te leiden. De zware zonden van deze dienaren en de broeders die hun valse leer gevolgd zijn, hebben ervoor gezorgd dat zij van God afgesneden zijn. Als wij het over zulke fundamentele zaken niet met God eens kunnen zijn, hoe kunnen we het dan ooit in eenheid met elkaar zijn? Het antwoord luidt dat het onmogelijk is, hoeveel bruggen we ook bouwen. Als we hopen ooit in ware overeenstemming en eenheid met elkaar te mogen zijn, moeten we eerst in al Zijn fundamentele doctrines en leerstellingen aan God gehoorzaam zijn. Dat is het wat ware omgang met andere broeders voortbrengt, omdat er in de eerste plaats sprake moet zijn van een juiste omgang met God.

Het Pascha is een goede gelegenheid om met zelfonderzoek te beginnen (1 Korintiërs 11:28). Als we het met zoiets fundamenteels niet eens zijn, hoe kunnen we dan met verder onderzoek doorgaan? Het Pascha is de eerste viering van het jaar, dat begint met degenen die God geroepen

heeft tot de volledige betekenis en bedoeling, die Hij voor de mensheid heeft. Wij moeten met het Pascha beginnen alvorens we tot eenheid en overeenstemming met God kunnen komen op onze weg naar behoud. Het Pascha is altijd het middelpunt van strijd tegen Gods Kerk geweest. Een van de grootste ketterijen die tot het valse christendom leidden, had met een geschil over dit onderwerp te maken. Is het dan verwonderlijk, dat het in deze zware tijden opnieuw aangevallen wordt?

Sommigen zullen het er snel over eens zijn, dat de wijze waarop de WCG met het Pascha omgaat strijdig is met Gods gebod. Iedereen die op een andere dag dan God heeft ingesteld uit de wijnbeker drinkt, is opstandig tegen God of onbekend met Zijn Woord.

Iets anders doen of leren dan wat God geboden heeft, is ongehoorzaamheid aan God. Misschien moeten we sommige nadrukkelijke en duidelijke uitspraken hierover in herinnering roepen. Alhoewel Paulus een andere situatie met betrekking tot het Pascha besprak, gaat het om hetzelfde principe. *“Omdat het één brood is, zijn wij, hoe velen ook, één lichaam; wij hebben immers allen deel aan het ene brood”* (1 Korintiërs 10:17). *Gij kunt niet de beker des Heren drinken en de beker der boze geesten, gij kunt niet aan de tafel des Heren deel hebben en aan de tafel der boze geesten. Of willen wij de Here tot naijver wekken?”* (vers 21-22). Hier wordt geen blad voor de mond genomen. Dit zijn treffende woorden aan iedereen die zou willen proberen de ware omgang in het Lichaam van Christus met doctrines te vermengen die uit een ander bron dan die van God komen.

In Gods kerk zullen altijd verschillen bestaan, maar die mogen niet voorkomen op het gebied van vaststaande basisdoctrines. Er behoren geen verschillen te bestaan over de eenentwintig fundamentele waarheden die ons geopenbaard zijn. Als we inzake deze basisdoctrines weigeren eendrachtig met God te zijn, hoe kunnen we dan op welke aard van eendracht ook in het Lichaam van Christus hopen? [Zie ook het artikel “Waaraan moet ik vasthouden?”]

Sommigen zullen toegeven dat wat de WCG goedkeurt in een gemengde omgang, verkeerd is, maar sommige van deze lieden willen niet erkennen, dat de afwijking van een halve of een hele dag van de Paschaviering op de veertiende, net zo erg is. Waar trekt u de grens? Is elke viering die afwijkt van het duidelijke gebod ten aanzien van de veertiende toegestaan? Is het belangrijk voor God? Als een halve dag verschil niet zoveel uitmaakt, hoe zit het dan met een hele dag? Als dat niets uitmaakt, hoeveel dagen kunt u dan van de veertiende afwijken voordat het een zonde wordt of een doctrinair conflict met het Woord van God?

Dit tegenstrijdige probleem over de timing van Het Pascha is in sommige kerkorganisaties zo diepgeworteld, dat dienaren die deze valse overtuigingen aanhangen, niet alleen geduld worden, maar daar ook worden aangesteld. Er zijn verschillende dienaren in de United Church of God, *an International Association*, die in een oudtestamentisch Pascha geloven, dat op de vijftiende dag van de eerste maand valt. Er is ook althans één geacht kerkeraadslid, dat dit gelooft en onderwijst. Zelfs

voordat zij verdeeld raakte, kampte de Global Church of God met dit probleem. In voorkomende gevallen zijn deze dienaren niet terechtgewezen of is hun het verbod opgelegd dergelijke ketterijen te onderwijzen, laat staan dat ze ontslagen zijn, zoals had moeten gebeuren! Als de leiders in dit soort organisaties echter trouw vasthouden aan het Woord van God en proberen Gods volk te beschermen en op de juiste wijze te weiden, dan zal men die dienaren niet alleen ontslaan, maar ook de omgang met hen verbieden.

Als we dezelfde vragen over de timing van de Sabbat zouden stellen, zouden we des te sneller tot een slotsom komen. Waarom hebben de mensen er zo'n moeite mee Gods gebod over één dag in het hele jaar in acht te nemen? Dit is veel belangrijker dan sommigen willen toegeven. Desondanks bestaat er een groeiende geesteshouding onder sommige broeders die van mening zijn, dat dit te vergezocht is of dat Gods gebod over dit onderwerp te vaag is. Enkele vroegere broeders hebben zelfs de euvele moed de viering van het Pascha te veranderen door deze te verschuiven naar de namiddag van de veertiende of de avond van de vijftiende. Paulus was er heel duidelijk in, over wat er aan de Kerk moest worden overgeleverd. *“Want zelf heb ik bij overlevering van de Here ontvangen, wat ik u weder overgegeven heb, dat de Here Jezus in de nacht, waarin Hij werd overgeleverd, een brood nam”* (1 Korintiërs 11:23). Vierden die Korintiërs het Pascha in de nacht die volgde op het verraad en de overlevering van Christus of in dezelfde nacht? Vierden zij het Pascha op exact dezelfde tijd als eens in het Oude Testament?

Jezus Christus werd in de nacht van de veertiende verraden. De Korintiërs vierden het Pascha in diezelfde nacht. Iedereen zou door vrees bevangen moeten raken om de duidelijke uitleg van de Bijbel te veranderen. Sommigen kennen die angst niet! Anderen zijn niet bang verschillende geloofsgemeenschappen samen te brengen, die niet stroken met het Pascha en andere fundamentele doctrines.

De eenheid in omgang met elkaar, als het om de viering van het Pascha op de veertiende gaat, is een goed uitgangspunt om onszelf te onderzoeken. Van daaruit kunnen we verdergaan en bezien of we in overeenstemming zijn met de viering van de rest van de Heilige Dagen. Broeders zijn het zelfs met elkaar oneens over Pinksteren, dat uitbeeldt wie we zijn. Er bestaat onenigheid over de juiste tijd waarop Pinksteren gevierd moet worden en over de interpretatie van onze buitengewone roeping als eerstelingen. Er zijn tegenwoordig mensen, die terug willen naar een viering op maandag of haar in sommige jaren, zoals in 2001, een week later willen houden. Hoe zit het met de rest van de waarheid die God ons in deze eindtijd heeft geopenbaard? Staan wij op één lijn met God als het om deze fundamentele waarheden gaat en zijn we getrouwe dienstknechten van wat God ons vanaf het begin heeft geopenbaard?

WARE GEMEENSCHAP

Gods Woord maakt duidelijk hoe broeders de helpende hand moeten reiken aan anderen, die verstrooid zijn. Broeders hebben niet het recht enig andere methode te kiezen, die met de Bijbel in tegenspraak is. Wij behoren zeker door een diep verlangen gemotiveerd te zijn anderen die verstrooid zijn te helpen, maar dan wel op Gods manier.

Degenen die ‘bruggen bouwen’ zijn over het algemeen heel oprecht bezig met wat ze doen, maar in hun oprechtheid zijn ze wel verkeerd bezig. Helaas zijn er anderzijds heel wat, die gewoonweg niet de motivering of het verlangen hebben een handreiking naar anderen te doen. Alhoewel deze mensen met de mond belijden, dat er sprake is van verstrooide broeders, blijven ze in gebreke een constructieve oplossing of een praktische bijdrage te leveren om hen oprecht de helpende hand te bieden. Zulke mensen begrijpen niet wat het betekent zijn broeders hoeder te zijn.

Wat is de beste manier om ware omgang met elkaar te zoeken en op de juiste wijze de helpende hand te reiken om hulp en ondersteuning aan andere verstrooide broeders te bieden? Dat wordt niet tot stand gebracht door bruggen te bouwen, die het mogelijk maken dat valse doctrines gemakkelijk hun weg naar broeders vinden. Het vermengen van verschillende doctrines en geloofsovertuigingen in een gemeenschappelijke omgang met elkaar, strookt niet met de wijze waarop Gods Geest werkt. Integendeel, Gods Geest leidt ons in een grotere doctrinaire eenheid en geloof om ons in eendracht met Hem te brengen.

Gods Geest brengt in feite valse doctrines aan het licht om broeders te helpen tot bekering te komen, zodat zij een hechtere eenheid met Hem kunnen vormen. Of we begeven ons naar het licht of we bewegen ons er vandaan, naar de duisternis. Er is geen tussenweg.

Als wij in gebreke blijven vast te staan in de zuivere basisdoctrines, zijn we ook niet in staat hulp te bieden aan broeders die misleid zijn geraakt of door onzuiver onderricht zijn aangestoken en uit hun evenwicht worden gebracht. Onze omgang met God moet allereerst juist zijn, pas dan mogen we op een goede en juiste omgang met elkaar hopen. Broeders kunnen niet succesvol met elkaar omgaan of samen in gemeenschap optrekken, wanneer men het doctrinair met elkaar oneens is. Als de fundamentele geloofsovertuigingen niet met elkaar stroken, zal geen enkele brug hen kunnen verenigen of maar iets van eenheid in de gemeenschappelijke omgang tot stand brengen. Het schept alleen maar verwarring en brengt verspreiding van misleiding en zonde in de Kerk teweeg, die deel uitmaken van de voortdurende gruwel, die aan het werk is om de Tempel van God te verwoesten.

God laat in Zijn voorschrift duidelijk blijken, hoe wij tegenover zulke inspanningen moeten staan. Dit is fundamenteel en staat vast! *“Vormt geen ongelijk span met ongelovigen, want wat heeft gerechtigheid gemeen met wetteloosheid, of welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis?”* (2 Korintiërs 6:14).

Sommigen zouden misschien kunnen opmerken: “Maar als zij verstrooide broeders zijn, is het dan niet goed om samen met hen om te gaan?” Ja, *mits* zij ernaar verlangen om in gezamenlijke omgang bij elkaar te komen, met de bedoeling in eenheid van geest en verstand dichter naar God te worden getrokken, terwijl zij vasthouden aan de fundamentele waarheden die God ons vanaf het begin heeft geopenbaard. Als broeders bereid zijn hun eigen ideeën en opvattingen aan het Woord van God te toetsen en te veranderen waar zij verkeerd zijn, is het duidelijk dat zo iemand tracht zich naar het licht te begeven. Als anderzijds broeders koppig vasthouden aan hun eigen valse opvattingen en/of alleen maar willen, dat anderen hun doctrines geloven, dan is het antwoord een luid en duidelijk NEEN! Wij moeten dergelijke aangelegenheden leren te beoordelen. Alstublieft, lees deze alinea nog eens opnieuw en verzeker u ervan dat u het verschil begrijpt.

Als wij eerst en vooral op één lijn met God zitten, kunnen wij gezamenlijk omgang met elkaar hebben. Doctrines over de Sabbat en de Heilige Dagen, geven veel over onze relatie met Hem weer. Zelfs het Pascha weerspiegelt onze ware relatie met God en Zijn Zoon, Jezus Christus. Niet alleen is de timing van het Pascha belangrijk voor die relatie, maar ook onze erkenning van de actieve liefde die we voor het hele Lichaam van Christus belijden. Als wij in deze basisdoctrines geen omgang met God hebben, zijn we ook niet in staat ware omgang met elkaar te hebben.

Wij zouden in onze dwaasheid niet moeten proberen iets te creëren wat God verbiedt, door tegen de fundamentele waarheden in te gaan. *“En neemt geen deel aan de onvruchtbare werken der duisternis, maar ontmaskert ze veeleer”* (Efeziërs 5:11). *“En dit is de verkondiging, die wij van Hem gehoord hebben en u verkondigen: God is licht en in Hem is in het geheel geen duisternis. Indien wij zeggen, dat wij gemeenschap met Hem hebben en in de duisternis wandelen, dan liegen wij en doen de waarheid niet; maar indien wij in het licht wandelen, gelijk Hij in het licht is, hebben wij gemeenschap met elkander; en het bloed van Jezus, zijn Zoon, reinigt ons van alle zonde”* (1Johannes 1:5-7).

Wij kunnen niet iets instellen of bouwen, wat God weigert te bouwen. Als we getrouw aan God vasthouden, zullen anderen, die in ware gemeenschap tot Hem getrokken worden, automatisch in gezamenlijke omgang met elkaar worden gebracht. Dan, en alleen dan, kunnen we ware omgang hebben. Wij horen ernaar te streven verstrooide broeders te helpen, maar het is hun keuze of zij zich al dan niet willen overgeven om in een gemeenschappelijke omgang met gelovigen, die trachten hun God alleszins te gehoorzamen, samengebracht te worden. Ware eenheid ontstaat alleen *in* geest en *in* waarheid, anders is het een valse eenheid, die geen goddelijke vruchten voortbrengt.

Wij moeten de vruchten van ons verleden onderzoeken. Wat heeft ons altijd met anderen in het Lichaam van Christus samengebracht en verbonden? Het is Gods Geest die ons naar dezelfde gemeenschappelijke geloofsovertuigingen heeft geleid. Als mensen verkiezen iets anders te geloven

dan wat God ons heeft geopenbaard, verandert de aard van onze omgang. Iedereen van ons heeft vanwege het verschil in geloofsovertuigingen familieleden en/of goede vrienden verloren. Toen deze dingen gebeurden, beseften we, dat wat we eens deelden en wat ons in de eerste plaats samenbracht, datgene was wat wij gemeenschappelijk met God hadden. Hieruit valt te concluderen, dat onze overeenstemming en eenheid met God altijd op de eerste plaats komt, als we in eendracht ware omgang met elkaar willen hebben.

Sommigen proberen zelfs gemeenschappelijke omgang met mensen aan te gaan die alleen de zevendedagsabbat gemeen hebben, maar niet de Heilige Dagen. Alleen het feit dat iemand deze dag met ons gemeen heeft, betekent niet dat God die persoon geroepen heeft om als eersteling tot een speciale relatie met Hem te komen. Broeders, die trachten een relatie op te bouwen met mensen, die geen roeping van God ontvangen hebben en daardoor geen toegang hebben tot Zijn Geest, werken in hun vergeefse pogingen, Gods doel tegen. Wij zijn in verschillende delen van de wereld sabbatvierders tegengekomen, maar dat betekent nog niet, dat zij door God in deze tijd geroepen zijn. Als zij door God geroepen zijn, zullen zij hun verkeerde ideeën als bijvoorbeeld het spreken in tongen achter zich laten en tot de waarheid van de Heilige Dagen getrokken worden en die in hun hart sluiten. De afgelopen jaren zijn sommige van deze mensen in Rusland ontdekt, maar verzaken zij hun gewoonte om in tongen te spreken en de Heilige Dagen te aanvaarden? Zijn deze mensen waarlijk geroepen om aan de eerste opstanding deel te hebben? Wij moeten in staat zijn zulke kwesties te beoordelen, anders dingen we op onze speciale roeping af, omdat we niet blijken te bevatten hoe groot die eigenlijk is.

Degenen die bezig zijn bruggen met anderen te slaan die niet door God geroepen zijn of met hen die valse doctrines aanhangen, maken dezelfde fatale fout als de krijgsgevangenen in die oude film "The Bridge On the River Kwai". Zij bouwen een brug die alleen de vijand tot voordeel strekt.

HET TWEEDE UITERSTE

Deze oude film over de tweede wereldoorlog, kan ook als vingerwijzing voor een andere grote misleiding dienen, die bezig is een ander deel van de Tempel van God te verwoesten. Dit tweede uiterste binnen de Kerk zal slechts in het kort behandeld worden, maar dient wel degelijk aan een nadere beschouwing te worden onderworpen.

De gevangenen in die oude film sloten langzaam maar zeker hun ogen voor de werkelijkheid van het leven dat hen in zijn greep hield. Zij zagen de realiteit van hun gevangenschap niet onder ogen, zoals ze wel hadden moeten doen. In een oorlog zijn er gedragscodes waarnaar gevangenen zich soms op straffe van de dood moeten richten. Het is zeker, dat zij zich niet zo hadden moeten laten misleiden. Door zich op hun 'werk' van het project dat voor hen lag te richten, gingen zij zo ver, dat

zij niet beseften, dat hun inspanningen tot collaboratie met de vijand zou kunnen leiden. Hun prestaties waren misplaatst en droegen er alleen maar toe bij, de realiteit anders dan zij in werkelijk was, door een roze bril te zien

Er zijn organisaties en broeders die de realiteit waarin zij zich bevinden niet onder ogen willen zien. In plaats daarvan zijn er velen die zich zo blindstaren op speciale projecten, die verband houden met hun 'werk' en de daarmee gepaard gaande organisatorische planning, dat zij de werkelijkheid waarin wij leven uit het oog beginnen te verliezen. Deze mensen beginnen te geloven, dat hun realiteit enigermate verschilt van de waarheid om ons heen. Zij plaatsen ons niet langer in een tijd van verstrooiing, oorlog, treurnis en voortdurende verwoesting van de Tempel van God – als zij dat ooit al deden. Een gebrek aan realiteitsbetrachting verzwakt broeders, doordat zij in een vals gevoel van veiligheid verkeren, die hen van hun bekering van een Laodiceaanse houding weerhoudt.

Onbekeerde Laodiceanen zijn vervuld van trots vanwege hun inspanningen en zienswijze op de Kerk. Er zijn veel te veel broeders en dienaren die geloven dat zij het tij van de verwoesting, die bezig is de Kerk te gronde te richten, gekeerd hebben. Zij weigeren te geloven dat onze toestand steeds slechter wordt. Als wij de realiteit die voor ons ligt niet onder ogen kunnen zien, beschikken wij over een foute en totaal onverstandige zienswijze.

Het is echt niet nodig om verder op deze situatie door te gaan. Degenen die weigeren de waarheid onder ogen te zien, zullen er alleen maar de spot mee drijven en geheel veronachtzamen wat hierover gezegd is. Zij die weten dat dit waar is, moeten beslissen hoe zij op deze verworven kennis zullen reageren. Kunt u het zich permitteren toe te geven dat dit alles waar is, zonder actie te ondernemen? Het is nu de tijd moeilijke beslissingen te nemen en de aandacht blijvend gevestigd te houden op de strijd die voor ons ligt. [U kunt de tweeledige serie **“Focused in Reality”** aanvragen.]

BALANS ZOEKEN

De kerk wordt onder vuur genomen door trots, apathie en zelfvoldaanheid aan de ene kant en valse doctrines aan de andere kant. Het vinden van een juist evenwicht om zaken met het Woord van God op rechtvaardige wijze te kunnen beoordelen, is uitdagender dan ooit. Toch moeten we dit doen. Wij worden in de loop van dit proces beproefd, getest en uitgezift. Streven we ernaar de dingen volgens Gods manier te doen of proberen we het op eigen houtje?

Voorbijzien aan verstrooide delen van het Lichaam van Christus is zonde. Heel wat broeders in de grotere organisaties nestelen zich in een comfortabele positie van ontkenning, zelfvoldaanheid, zelfgenoegzaamheid en/of een superioriteitsgevoel ten opzichte van anderen. Weer anderen proberen weer het 'werk' van vroeger dat grotendeels verwoest is nieuw leven in te blazen en de 'glorietijden' van weleer terug te roepen. De aandacht is voornamelijk gericht op 'groei en goed

nieuws over aantallen', en dat meestal in publicaties en programma's. Broeders worden door leugens over vrede en veiligheid in hun midden, verder misleid en richten hun aandacht op het binnenste, op een beperkter deel van het Lichaam. Dit zijn geen tijden van vrede en veiligheid, maar van verwoesting, verdrukking, treurnis en oorlog. Ons behoort de waarheid vertelt te worden dat dit de tijd is om voor onze overleving te strijden!

Anderen die zich van een dergelijke huichelarij hebben afgekeerd, en begonnen zijn zich op de zorg een aandacht voor anderen in het verstrooide Lichaam te richten, ontdekken nieuwe obstakels op hun pad. Zij ervaren dat het turbulente tijden voor Gods mensen zijn en dat er geen sprake is van een tijd van vrede en veiligheid. Zij ondervinden dat het bouwen van bruggen met doctrinair gemengde groepen broeders noch ware eenheid voortbrengt, noch een gezamenlijk doel dient.

De vraag doet zich derhalve voor wat u aan het bouwen bent en hoe u er tegenaan kijkt. De Tempel van God heeft geen bruggen nodig. De Tempel van God is een afzonderlijk bouwwerk waarvan we allemaal deel van kunnen gaan uitmaken. *"In hem [Jezus Christus] wast elk bouwwerk, goed ineensluitend, op tot een tempel, heilig in de Here, in wie ook gij mede gebouwd wordt tot een woonstede Gods in de Geest"* (Efeziërs 2:21-22).

Wij worden gewaarschuwd voorzichtig te zijn met wat we bouwen. *"Want Gods medearbeiders zijn wij; Gods akker, Gods bouwwerk zijt gij. Naar de genade Gods, die mij gegeven is, heb ik als een kundig bouwmeester het fundament gelegd, waarop een ander voortbouwt. Maar ieder zie wel toe, hoe hij daarop bouwt"* (1 Korintiërs 3:9-10).

Bouwen op Gods manier brengt aangename vruchten voort. Het bevrijdt u van verwarring en verdeeldheid en schenkt wat wij allemaal verlangen. Wij willen eenheid en geestelijke harmonie in een met liefde vervulde familie.

Herinnert u zich nog de woorden die we vroeger zo vaak hoorden? *"Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, als broeders ook tezamen wonen"* (Psalm 133:1). Die eenheid kan er alleen maar komen als we bouwen op de manier die God gebiedt en niet op de manier waarvan wij vinden dat die goed is.

WAARAAN MOET IK VASTHOUDEN?

Iedereen met enige ervaring in Gods ware Kerk zou bekend moeten zijn met de eenentwintig fundamentele waarheden. Deze\ waarheden worden ook wel ‘de wortels van de boom’ genoemd. Hoewel de meeste mensen bekend zijn met deze waarheden, hebben velen zich ervan afgewend. Het is een wonderbaarlijk proces hoe wij in Gods waarheid zijn binnengeleid. Broeders lijken te zijn vergeten hoe God tijdens dit proces persoonlijk in onze levens ingreep om ons Zijn waarheid te geven. Ons vermogen Zijn waarheid te kennen, is iets wat alleen God kan geven. Het is Gods gift aan ons om niet. Het is een ernstige belediging zich zomaar van die waarheden af te keren als ze eenmaal aan ons zijn gegeven.

Gods waarheid wordt niet ontdekt door persoonlijk intellect en academische inzichten. Gelijk welk menselijk onderzoek kan de puzzelstukjes van Gods plan, zoals dat door de Heilige Geest is geopenbaard, bijeenbrengen en in elkaar zetten. Geloven we echt Gods eigen woorden over de manier waarop Hij ons Zijn waarheid openbaart of geloven we eigenlijk in iets anders? Onze recente geschiedenis onthult dat de overgrote meerderheid van de broeders in iets anders is gaan geloven.

Laten we nog eens in onze herinnering terugroepen hoe deze bovennatuurlijke openbaring van waarheid in ons verstand kan komen om onderdeel van ons begripsvermogen te gaan uitmaken. De apostel Paulus maakte duidelijk dat wat hij predikte geen uitvloeisel van zijn eigen menselijke intellect of redentie was.

“Mijn spreken en mijn prediking kwam ook niet met meeslepde woorden van wijsheid, maar met betoon van geest en kracht, opdat uw geloof niet zou rusten op wijsheid van mensen, maar op kracht van God” (1 Korintiërs 2:4-5).

Paulus legt aan degenen die naar hem luisteren op verhelderende wijze uit dat de dienaren zich op Gods kracht die in hen werkt moeten verlaten om Zijn woord te prediken. Een dienaar kan niet op zijn eigen menselijke redentievermogen vertrouwen en zijn vaardigheid om tot anderen te prediken, maar helaas doen velen dat wel.

“Maar wat wij spreken, als een geheimenis, is de verborgen wijsheid Gods, die God reeds van eeuwigheid voorbeschikt heeft tot onze heerlijkheid” (vers 7). Die geheimenis is de verborgen waarheid die het plan van God bevat en het Evangelie van het Koninkrijk van God, dat alleen God kan openbaren.

Gods dienaren kunnen alleen door de kracht van Zijn Geest, die door hen werkt, onderwijzen en mensen naar Gods waarheid leiden. Hoewel die waarheid met de inspiratie van God kan worden opgeschreven en gepredikt, blijft het nog steeds een mysterie voor allen die het horen. Zij zullen het niet begrijpen, tenzij Gods Geest ook in hen werkt om het hun te openbaren.

“Want ons heeft God het [verborgen waarheid] geopenbaard door de Geest. Want de Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods. Wie toch onder de mensen weet, wat in een mens is, dan des mensen eigen geest, die in hem is? Zo weet ook niemand wat in God is, dan de Geest Gods. Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door Gods genade geschonken is” (vers 10-12).

Paulus maakt hier derhalve duidelijk dat de mens niet door zijn menselijk vermogen de waarheid van God kan ontvangen, maar dat Zijn woord slechts door geestelijk inzicht en onderscheidingsvermogen ontvangen en begrepen kan worden. Hij zegt hierover: *“Doch een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is”* (vers 14).

De waarheid die God ons openbaart, is iets wat onderdeel moet gaan uitmaken van onze geest, ons verstand en ons denken. Wij moeten erin groeien en daardoor in grotere eenheid en geestelijke harmonie met God komen. Jakobus verklaart het verloop van dit proces in andere bewoordingen, die ons moeten inspireren. Ons wordt gezegd: *“...neemt met zachtmoedigheid het in u geplante woord aan”* (Jakobus 1:21).

Als we dat maar konden begrijpen, is wat Jakobus over God schreef, des te onthullender. *“Naar zijn raadsbesluit heeft Hij ons voortgebracht door het woord der waarheid. Om in zekere zin eerstelingen te zijn onder zijn schepselen”* (Jakobus 1:18).

Begrijpen we wel dat de verwekking met Gods Geest in ons leven, de verwekking van Zijn waarheid in onze geest en ons verstand betreft? Beseffen wij echt dat Zijn waarheid alleen van Hem afkomstig is? Hij moet de waarheid door de kracht van Zijn Geest in ons openbaren. Wie zijn wij dan eigenlijk wel om te beslissen die waarheid te veranderen of er geen geloof aan te hechten? Toch is dat wat heel veel broeders hebben gedaan en zij gaan er nog steeds mee door.

Welke waarheid heeft God ons geopenbaard? Velen zullen over deze zaken willen discussiëren, maar de waarheid is de waarheid. De enige keuze die voor ons openstaat, is of we het al dan niet accepteren. Wij kunnen het weigeren, maar door dat te doen weigeren en verwerpen we God in ons leven. Dat is precies wat de meesten al hebben gedaan.

WELKE WAARHEID WAS GEOPENBAARD ?

Waarom worden aan het begin van dit artikel eenentwintig waarheden ter sprake gebracht? Vormen deze eenentwintig waarheden een bepaalde graadmeter voor Gods mensen? Er is langer dan een decennium gesproken over achttien waarheden, die tijdens het Filadelfiatijdperk hersteld werden. Tegenwoordig geloven velen er niet meer in dat ze waar zijn. Er bestaat veel discussie en onenigheid over, maar daardoor verandert de waarheid niet.

Sommige van deze waarheden zouden in aantal samengevat of zelfs uitgebreid kunnen worden. Het ligt er maar aan hoe u ze telt of rangschikt. Dat kan op diverse manieren. De Heilige Dagen zouden gesplitst kunnen worden in een enkele Heilige Dag elk en als een aparte waarheid worden opgenomen, waardoor het aantal op onze lijst toeneemt. Sommige van deze achttien waarheden zouden als onderdeel van de opvatting die we in de betekenis van de Heilige Dagen aantreffen, kunnen worden samengevat of meegeteld. Als we dat deden, zouden we het totale aantal waarheden zeker beneden de achttien kunnen brengen.

Het aantal is niet belangrijk, maar de waarheid! U kunt wat waar is niet veranderen of wijzigen. Of zij is op wonderbaarlijke wijze door Gods openbaring aan ons, ontvangen, of zij is dat niet. In het artikel in de *News Watch* van juni-juli 1999, getiteld: 'Dood, Opgewekt, Verworpen', bespraken we hoe Sardes in het algemeen een geestelijk dode Kerk was. Er was niet veel waarheid overgebleven, omdat de waarheid tijdens dit tijdperk van Sardes aan het uitsterven was. Aan het eind van dat tijdperk waren er nog maar drie fundamentele waarheden overgebleven.

Een waarheid die overgebleven was, had betrekking op de naam van de Kerk. Het is Gods Kerk. Wij zijn Gods vergadering. Wij zijn degenen die God uit de wereld geroepen heeft. Jezus vroeg de Vader in die laatste nacht voor Zijn dood, het Lichaam van Christus in Zijn naam, die van de Vader, te bewaren. Degenen die aan Jezus Christus gegeven zijn, dragen de naam van God. Wij zijn de Kerk van God. Een zeer fundamentele waarheid over Gods Kerk en degenen die God geroepen heeft, is dat zij bij de naam Kerk van God gekend zullen worden. Alle andere namen zijn vals en komen niet uit God. We kunnen die waarheid accepteren of verwerpen.

Als wij begrijpen dat God de identiteit van Zijn Kerk aan ons moe(s)t openbaren, zien we dan ook in dat Hij ons in Zijn Kerk moet brengen? *“Niemand kan tot Mij komen, tenzij de Vader, die Mij gezonden heeft, hem trekke, en Ik zal hem opwekken ten jongsten dage”* (Johannes 6:44). En: *“De Geest is het, die levend maakt, het vlees doet geen nut; de woorden, die Ik tot u gesproken heb, zijn geest en zijn leven. Maar er zijn sommigen onder u, die niet geloven. Want Jezus wist van den beginne, wie het waren, die niet geloofden, en wie het was, die Hem verraden zou. En Hij zeide: Daarom heb Ik u gezegd, dat niemand tot Mij komen kan, tenzij het hem van de Vader gegeven zij”* (vrz. 63-65).

Zeker, de naam van de Kerk van God vormt maar een onderdeel van de identiteit van de Kerk zoals wij die kennen, maar hij maakt er op essentiële wijze deel van uit, als hij werkelijk uit God komt. Niet iedereen die deze naam gebruikt, behoort God toe, maar allen die God toebehoren, dienen die naam te dragen

Een tweede waarheid die nog steeds deel van Sardes uitmaakte, was de kennis van de zevendedagsabbat. De openbaring van de wekelijkse Sabbat en hetgeen er besloten ligt in de betekenis en de bedoeling ervan, is iets wat door God is geopenbaard. Niet allen die de Sabbat houden, hebben dit begrip ontvangen, dat door de overtuigingskracht van Gods Geest is geopenbaard. Beseffen wij de volheid van deze waarheid en begrijpen we, dat als iemand het niet eens is met de zevendedagsabbat, dit niets verandert aan het feit dat het nog steeds Gods waarheid is?

Een derde waarheid die door Sardes begrepen werd, ging over de eerste tiende. Deze waarheid werd eens in het begin van 1995, door de Worldwide Church of God verworpen. Vandaag de dag zijn er heel wat broeders die Gods waarheid over de eerste tiende niet begrijpen. Zij hebben geen notie van de bedoeling en de aanwending ervan, ten behoeve van de Kerk van God. Sommigen geloven dat het hun verantwoordelijkheid is om te kunnen bepalen hoe deze tiende in de Kerk besteed moet worden. Zij kunnen niet bevatten dat deze tiende van God is en dat God die aan Zijn dienaren gegeven heeft, met de bedoeling zorg te dragen voor wat Hem toebehoort. Dit omvat de dienaren, het voeden van de Kerk en de verdere aanwending voor alle noodzakelijke behoeften, die God de Kerk laat zien. Deze waarheid werd door Sardes begrepen en in Filadelfia voortgezet. Is deze waarheid nu veranderd, zoals velen geloven en in praktijk brengen? De eerste tiende en het doel ervan in geest en waarheid begrijpen, is iets wat door God gegeven is en niet door menselijk intellect of redeneringsvermogen.

Wij hebben altijd het belang van deze drie waarheden geweten, die tijdens het Sardestijdperk nog steeds deel van de Kerk uitmaakten. Aan het eind van Filadelfia, nadat Mr. Armstrong was overleden, beseften we maar al te goed, dat er door hem vele waarheden in de Kerk geopenbaard en hersteld waren. Deze werden later samengebracht en gerangschikt in een lijst van achttien waarheden. Waar deze lijst uit achttien fundamentele waarheden was samengesteld, kan men zich afvragen waarom iemand tegen het gebruik van zo'n lijst bezwaar zou moeten maken. Zij verschaft immers een basaal en fundamenteel begrip van wat we vast moeten houden? Zij zijn waar en door God, via de kracht van Zijn Geest geopenbaard. Als dat niet het geval was, zou ons geloof vergeefs zijn. Als zij niet door de kracht van Gods Geest geopenbaard waren, moeten sommige of misschien wel alle achttien vermelde onderwerpen verandering ondergaan. Als ze daarentegen echt door God zijn geopenbaard, zou iemand, die eraan wil tornen, dat maar beter nalaten, uit vrees Gods toorn op

te wekken. Het is een feit, dat degenen die niet aan deze waarheden wensen vast te houden, het eigenlijk met een of meerdere ervan oneens zijn.

Voormalige broeders hebben beslist, dat slechts een deel van die lijst door God was geopenbaard en de rest niet. Hoe komt iemand tot zo'n conclusie? Een dergelijke redeneertrant staat geheel haaks op ons en begrip en de leer.

HOUDT VAST

Deze eenentwintig waarheden zijn Gods Kerk geopenbaard, waarvan er achttien tijdens Filadelfia zijn hersteld. De taak die voor ons ligt, is te doen wat aan het eind van Filadelfia, vlak voor Laodicea, als vermaning werd gegeven. *“Ik kom spoedig; houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme”* (Openbaring 3:11). Getrouwe dienstknechten zijn en vasthouden wat God de Kerk gedurende Filadelfia gegeven had, zou ten tijde van Laodicea een zware opgave worden.

Gods waarheid heeft door de eeuwen heen zware stormen doorstaan. Een vals christendom, dat van een grote Kerk afkomstig was, had een negatieve invloed op de Kerk van Tyatira. Sommige broeders werden gewaarschuwd voor geestelijk overspel en kregen de vermaning zich te bekeren. Maar tegen degenen die zichzelf niet met zo'n doctrine wilden verontreinigen, zei God: *“Doch Ik zeg tot u allen, die voorts te Tyatira zijt, en deze leer niet hebt en die niet, gelijk zij zeggen, de diepten des satans hebt leren kennen: Ik leg u geen andere last op. Maar wat gij hebt, houdt dat vast, totdat Ik gekomen ben”* (Openbaring 2:24-25). Zij hadden nog steeds toegang tot de waarheid en die was niet verloren gegaan.

Sardes verloor evenwel veel van de waarheid en wat ervan was overgebleven, stierf ook nog langzaam uit. Dat is de reden waarom God Sardes als geestelijk dood beschrijft en, naar Hij zei, maar enkelen het zouden overleven. Hij zei hun: *“Bedenk dan, hoe gij het ontvangen en gehoord hebt, en bewaar het en bekeer u”* (Openbaring 3:3).

De waarheid werd geopenbaard en tijdens Filadelfia opnieuw in Gods Kerk hersteld. Jezus zei hun dat Hij thans spoedig zou komen. Het einde zou nu voor de Kerk aanbreken. Laodicea zou als laatste Kerk op het toneel verschijnen en dan, aan het eind ervan, zou Jezus Christus komen. Het is onze taak getrouwe dienstknechten te zijn van wat God ons gegeven heeft. Wij moeten vasthouden aan de waarheid die hij tijdens Filadelfia heeft hersteld en geopenbaard. Dat is dezelfde waarheid die Hij elk van ons door een speciale roeping openbaarde en gegeven heeft,

Tegenwoordig onderwijzen sommige dienaren op brutale en uitdagende wijze tegen de noodzaak aan de achttien waarheden vast te houden, die door Mr. Herbert W. Armstrong zijn geopenbaard. In plaats daarvan wordt het idee alleen al om aan zulke dingen vast te houden, gebagatelliseerd, bekritiseerd, belachelijk gemaakt, in diskrediet gebracht en gekleineerd. Pogingen om aan de ware

betekenis van deze waarheden, zoals die tijdens het Filadelfiatijdperk in de Kerk zijn hersteld, afbreuk te doen, illustreren de afschuwelijke handelwijzen van valse getuigen, die deze willen ontluisteren.

Door zulke dienaren worden verscheidene technieken gehanteerd om deze waarheden in een kwaad daglicht te stellen. Vaak proberen ze deze in diskrediet te brengen door ze af te doen als ‘afkomstig van mensen’. Welbeschouwd, worden we verondersteld te geloven, dat er niets goeds uit een mens kan voortkomen en dat men alleen maar in hen teleurgesteld wordt, door hun uitspraken na te volgen. Het enige probleem dat zich bij zo’n opvatting voordoet, is dat God door mensen werkt. Wij mogen ware dienaren van God alleen volgen als ze Jezus Christus navolgen.

Er zijn duidelijke redenen voorhanden waarom sommigen prediken, dat we geen mens moeten navolgen. Begrijpt u waarom hun handelingen strijdig zijn met hun leringen? Weet u waarom dergelijke strategieën op mensen worden toegepast? Waarom maken dienaren die deze dingen leren zich druk om hun prediking als ze werkelijk geloven dat we geen mens mogen volgen noch enig vertrouwen in een mens moeten stellen? Verwachten zij van u, dat u vertrouwen schenkt aan wat zij vertellen? Willen ze dat u naar hun prediking luistert, in plaats van die van iemand anders? Wis en zeker willen zij dat!

Een andere handige zet die zulke dienaren plegen te doen, is dat zij de noodzaak om deze waarheden vast te houden bagatelliseren, door mensen te bewegen zich op de noodzaak te richten aan Jezus Christus vast te houden, de geboden of de hoop die voor ons ligt. Deze dingen zijn allemaal waar en we moeten hieraan inderdaad vasthouden, maar dergelijke tactieken kunnen argeloze broeders ertoe bewegen hun eigen kronkelige lijn van redeneren te volgen. De noodzaak vast te houden aan Jezus Christus, de geboden en de hoop, die God ons heeft voorgehouden, behoren als vanzelfsprekend te worden beschouwd. Maar u kunt niet aan deze dingen vasthouden door ook maar één van de achttien waarheden te verwerpen, die door Mr. Armstrong werden geopenbaard.

Wat voor hoop zouden we zonder deze waarheden hebben? Hoe zouden we zonder de waarheid van de Heilige Dagen op Gods plan kunnen hopen? Sardes werd als geestelijk dood beschreven. Wat voor hoop bezaten zij zonder de kennis van de Heilige Dagen of dat Gods regering op aarde hersteld moest worden? Zonder de waarheid heeft u geen hoop.[U kunt vragen naar de aanverwante preek “**Holding Fast to Revealed Truth.**”]

Broeders moeten op zulke stunts en afleidingsmanoeuvres van dienaren voorbereid zijn, die broeders van de waarheid trachten af te zonderen of van hen, die deze getrouw prediken. Wat denkt u van de beweegredenen die deze lieden hebben om de Schrift te misbruiken en verkeerd voor te stellen, zoals zij dat doen? In het algemeen gaat het om een tweeledige reden. Zij zijn het niet met

een of meer van deze waarheden eens en willen niet dat u naar iemand luistert, die ze hooghoudt en predikt. Dat vormt een bedreiging voor hen! Houd voor ogen, dat als we de waarheden bespreken, zoals die in dit artikel voorkomen, we het niet over geraffineerde suiker of iets dergelijks hebben of iemand die verjaardagen viert en of u al dan niet make up gebruikt. In plaats daarvan hebben we het hier over basale en fundamentele waarheden!

U kunt de elementaire eenentwintig waarheden in dit artikel niet met verjaardagen vergelijken. Dat zou hetzelfde zijn als iemand die verzuimt geld in de parkeermeter te doen, te vergelijken met een man die een bank beroofde, een auto met een baby op de achterbank steelt en met gevaarlijk hoge snelheid voor de politie vlucht. Ziet u het verschil? Velen in de Kerk lijken tegenwoordig niet meer over het vermogen te beschikken om een degelijk onderscheid te maken

Niemand heeft het recht te veranderen wat waar is. U beschikt alleen maar over de keuze om de waarheid aan te nemen of af te wijzen. De meesten hebben die waarheid verworpen. Gaat u dat ook doen of heeft u dat reeds gedaan? Als u ooit iets van de waarheid verworpen hebt, beschikt u nog altijd over de keus tot bekering te komen en Gods genade te zoeken. Dat is een keuze, maar Gods waarheid veranderen is dat niet!

Waar we van de drie waarheden die Sardes nog had gewag hebben gemaakt, lijkt het een goed idee om voor uw persoonlijk onderzoek een opsomming van de overgebleven achttien te geven. Deelt u Gods inzichten? Neemt u aan wat Hij u door de openbaring en het werk van Zijn Geest in uw leven biedt?

Als u in het vasthouden aan deze waarheden laks bent geworden, vraag God dan liefde en ijver voor Zijn waarheid in uw leven te herstellen. En als u deze waarheden terugziet, bedenkt u dan alstublieft, dat waar broeders Gods waarheid hebben misbruikt en verdraaid, dit niet betekent dat de waarheid daardoor ophield te bestaan. Waarheid die in geest en oprechtheid wordt beleefd, is de meest bevredigende ervaring in het leven.

De navolgende opsomming is niet bedoeld om de doctrinaire kant van deze waarheden te doorvorsen. Het is een beknopte lijst. Als u zich nader in elk van deze waarheden wilt verdiepen, kunt u een serie van vijf preken aanvragen, die de waarheden twee tot en met achttien behandelen. Deze dragen de titel: **“Restored and Revived”**. De eerste waarheid die op de lijst voorkomt, gaat over het onderwerp bestuur. Zij wordt in een serie van drie preken behandeld. De zijn getiteld: **“Do We Have Government?”** Een andere levensbelangrijke preek **“What Am I To Hold Fast?”** is een vervolg hiervan.

Voor we verdergaan, moet u nog een andere kwestie in aanmerking nemen. Degenen die deze waarheden trachten te bagatelliseren en ze in een kwaad daglicht stellen, beweren dat deze niet als een soort norm voor redding en behoud ten voorbeeld mogen worden gesteld. Mensen worden

verder door dienaren van hun stuk gebracht met vragen als: “ Was de Kerk van Tyatira of die van Sardes dan in het bezit van al die waarheden, als ze echt nodig zijn voor redding en behoud,?” Begrijp alstublieft, dat deze twee Kerken werden geoordeeld naar wat hun gegeven was! Wat is er aan u gegeven? Als u meer werd gegeven, bent u dan een trouwe dienstknecht of dwaalt u van deze aan u geopenbaarde waarheden af? U zult worden geoordeeld naar wat u gegeven is. Afdwalen van de waarheid is een bittere en smartelijke zaak. Het gaat om uw redding en behoud, als u zich van geopenbaarde waarheid afkeert. U begaat een zonde als u dat doet. Zich naar de waarheid toe bewegen, brengt daarentegen altijd zegeningen met zich mee.

ACHTTIEN HERSTELDE WAARHEDEN

In het Wereldwijde Nieuws van 25 augustus 1986, stond op pagina 5, een artikel ter ere van Herbert W. Armstrong. De titel luidde: “God hersteld deze achttien waarheden. Hoe dankbaar bent u daarvoor?”

De ene en oorspronkelijke Kerk die veel vervolging en tegenstand heeft doorstaan, maar nog steeds bestaat en daarvan door haar juiste naam en het ware Evangelie getuigt, vormt het levende bewijs, dat zij de enige, oorspronkelijke en ware Kerk is.

“De ene en oorspronkelijke Kerk, die veel vervolging en tegenstand heeft doorstaan, maar nog steeds bestaat en daarvan door haar juiste naam en het ware Evangelie getuigt, vormt het levende bewijs, dat zij de enige, oorspronkelijke en ware Kerk is. En zelfs deze Kerk had tot aan het jaar 1933 [van de vorige eeuw], een groot aantal van deze essentiële waarheden verloren. Sinds dat jaar zijn er in de ware Kerk op z'n minst 18 fundamentele en essentiële waarheden hersteld” - Herbert W. Armstrong, Mystery of the Ages, pagina 251, gebonden uitgave.

1 De Regering van God

Als Christus komt, zal Hij Gods regering op de gehele aarde herstellen. U kunt er derhalve zeker van zijn, dat hij, die komen moest in de geest en de kracht van Elia, Gods regering in Zijn Kerk zou

herstellen. Toen de heer en mevrouw Armstrong tijdens het Oregon Conferentietijdperk van de Kerk van God (Zevende Dag), met haar in aanraking kwamen, had de Kerk de juiste naam, de wet, de Sabbat en het tiendensysteem. Maar ze hadden ook een menselijk bestuur, met een tweejaarlijkse conferentie en stemden precies zoals men dat in de wereld doet.

“Vandaag is Gods regering in Zijn Kerk hersteld. Dat is de soort regering die vermeld staat in Efeziërs 4 en 1 Korintiërs.12.” (Artikel in het Wereldwijde Nieuws).

[De serie preken “Do We Have Government?” legt uit dat Gods regering sinds 1986, toen dit geschreven werd, opnieuw werd versplinterd en verstrooid zoals dat eveneens het geval was met de opstand van de gevallen engelen, toen de regering op deze aarde voor de eerste maal uiteenviel]

2 Het Evangelie van het Koninkrijk van God “...is na 1.900 jaar hersteld.”

Mr. Armstrong zei vaak dat het ware Evangelie aan de Kerk was gegeven, die op de Pinksterdag van 31 na Chr. begon. Aan het eind van de 1ste eeuw was dat Evangelie stilaan in een vals evangelie veranderd. Hij zei dat God exact negentien eeuwen later het ware Evangelie herstelde, toen hij in 1931, omstreeks Pinksteren, tot dienaar werd geordineerd.

[Ter verduidelijking van dit punt zij vermeld, dat het Evangelie nog steeds in de ware Kerk bestond, maar tot de tijd van Fialdelfia niet wereldwijd werd verkondigd.]

3 Het doel van God “...is dat wij uit God geboren worden en God worden. God reproduceert Zichzelf. Geen andere Kerk op aarde weet of predikt dat. Bij wijze van surrogaat hebben sommigen het over een reeds plaatsgevonden wedergeboorte.”

Mr. Armstrong had gelijk. Welke ander kerk heeft onderwezen dat God een Familie is en dat het Gods plan is Zichzelf door goddelijke kinderen, met Christus als eersteling, te reproduceren? Geen enkele! Mr. Armstrong onderwees dat de satan dit haat, omdat het betekent dat mensen God kunnen worden. Daarom heeft hij de gehele wereld misleid tot het geloof, dat God een besloten drie-eenheid is.

4 Wie en wat is God?

“Het traditionele christendom gelooft in de drie-eenheid. In deze vorm is de Heilige Geest volgens hen een persoon. Maar God is noch een persoon, noch een drie-eenheid. God is een Familie.”

Mr. Armstrong leerde dat God een goddelijke Familie is. God is de Vader, die ons verwekt om tenslotte in die goddelijke Familie geboren te worden – net zoals Jezus Christus was uitgeroepen “de Zoon van God

te zijn...door de opstanding uit de doden” (Romeinen 1:4) en de “eerstgeborene onder vele broeders” is (Romeinen 8:29).

5 Wat is de mens?

Herbert W. Armstrong stelde vaak uitdagende vragen als: “Waarom bent u hier?” en “Wat is het doel van het menselijk bestaan?” Hij allen zag duidelijk waarom de mens op aarde was geplaatst. Het traditionele christendom heeft dit nooit begrepen en zelfs Gods Kerk begreep het niet.

6 De menselijke geest in de mens

Mr. Armstrong kwam tot het inzicht dat er een “geest in de stervelingen” is (Job 32:8). Er is geen onsterfelijke ziel, maar een menselijke geest die naast het fysieke brein bestaat en de mens ver boven de dieren verheft. Deze geest moet verenigd worden met de Geest van God. Na de dood keert die menselijke geest terug naar God. (Prediker 12:7). De Kerk van God heeft dit tot Mr. Armstrong nooit begrepen.

7 De Kerk bestaat alleen uit eerstelingen

Mr. Armstrong onderwees dat God nu niet probeert de wereld te redden. Hierdoor kwam hij overhoop te liggen met het traditionele christendom, dat denkt dat God wanhopig probeert er zoveel mogelijk te redden. De Kerk van God had door de eeuwen heen het zicht hierop verloren, totdat het weer in alle duidelijkheid was hersteld. Wat vandaag de dag als vanzelfsprekend door Gods

Kerk wordt aangenomen, kwam alleen door Mr. Armstrong tot stand.

8 De Kerk is nog niet het Koninkrijk van God

Het valse evangelie leerde dat de kerk op aarde het Koninkrijk van God is. Mr. Armstrong zag duidelijk dat het letterlijk komende Koninkrijk van God, de boodschap is, die Christus van de Vader bracht. De huidige Kerk van God is slechts het embryo van dat Koninkrijk.

9 Alleen degenen die God de Vader roept en tot zich trekt, kunnen nu bekeerd worden

“Geen andere kerk weet dat of gelooft het. Dat is ook een waarheid die door Mr. Armstrong in de Kerk hersteld is. Niemand van ons had dat ooit eerder gehoord tot het moment dat we het door Mr. Armstrong vernamen. Alleen zij, die nu door God gekozen en geroepen worden, kunnen ingaan en deel van de eerstelingen uitmaken. De satan heeft de hele wereld misleid, en de Kerk wordt uit die wereld geroepen.” (Artikel in het Wereldwijde Nieuws).

10 De Opstanding ten Oordeel

Die vindt plaats als God “de wereld zal redden.” Herbert W. Armstrong zag duidelijk dat de Schrift melding maakt van drie opstandingen. Het oordeel van de Grote Witte Troon is de tijd waarin allen, die ooit geleefd hebben, de gelegenheid wordt geboden leden van de God-Familie te worden, net zoals die

gelegenheid vooraf aan de Kerk geboden is.

11 Het Millennium

In de jaren dertig van de vorige eeuw, wist de Kerk van God dat Christus zou terugkeren om Zijn Koninkrijk op te richten, maar zij hadden slechts een vaag idee wat dat Millennium verder inhield. De regering van God zal over de gehele aarde hersteld worden en de ‘boom des levens’ zal voor het eerst sinds de tijd van Adam weer voor allen toegankelijk zijn. De eerstelingen zullen met Christus regeren als koningen en priesters – leraren en bestuurders.

12 De Heilige Geest die in ons komt, verwekt ons slechts

Mr. Armstrong zei dat de Bijbel een gecodeerd boek is, dat allen door de Geest van God kan worden geopend. Wij kunnen God alleen werkelijk door de Heilige Geest leren kennen. Na deze verwekking, moeten wij in karakter en begrip groeien, tot onze geboorte in het Gezin van God.

13 Wij zijn nu alleen maar verwekt en nog niet wedergeboren

Wij hebben nog niet geërfd, we zijn slechts erfgenamen (Romeinen 8:17). De Heilige Geest verwekt ons als kinderen van God, maar we zijn nog niet geboren. Vlees en bloed kunnen het Koninkrijk niet beërven (Johannes 3:5-6).

14 De identiteit van het moderne Israël

In de jaren dertig van de vorige eeuw, heeft Gods Kerk deze waarheid officieel verworpen, toen Mr. Armstrong haar onder de aandacht van de leiding bracht. Vandaag wordt zij opnieuw verworpen. Mr. Armstrong zag vanuit de Bijbel duidelijk, dat de nakomelingen van Israël hun geboorterechtbeloften zouden ontvangen en dat de Engelsprekende volkeren de nakomelingen van Jozefs twee zonen zijn.

15 Profetieën kunnen alleen begrepen worden als men weet wie de tegenwoordige Israëlieten zijn

Mr. Armstrong had een helder beeld van de profetieën die momenteel op ons van toepassing zijn, omdat hij duidelijk zag wie de nakomelingen van Israël zijn. Hij predikte zowel het Evangelie als de waarschuwing uit Ezechiël (Ezechiël 33), die voor de nakomelingen van Israël in de eindtijd was bedoeld. De tijd van de Grote Verdrukking zal er een van grote benauwdheid voor Jakob zijn (Jeremia 30:7). Degenen die heden ten dage in de voetsporen van Mr. Armstrong treden, prediken het Evangelie en geven de Ezechiël-waarschuwing.

16 De jaarlijkse Heilige Dagen

Welke andere kerk die aan Mr. Armstrong voorafging, had weet van de jaarlijkse Feestdagen of onderhield ze min of meer? Het plan van God, zoals dat wordt uitgebeeld door de Heilige

Dagen, werd alleen door Mr. Armstrong aan de Kerk van God geopenbaard. Zeven jaar lang hielden hij en zijn vrouw Loma de Heilige Dagen alleen, omdat zij zagen dat het een gebod was. Pas na veertien jaar werd de werkelijke betekenis ervan door hem begrepen. De Heilige Dagen, beelden Gods plan, dat uit zeven belangrijke gebeurtenissen bestaat, voor de mensheid uit. Een van de grootste zegeningen die Gods Kerk ooit is overkomen, betrof de kennis van zijn Heilige Dagen. Iedereen die heden ten dage de Feestdagen vieren, doen dat, aangezien God ze door Zijn dienstknecht Herbert W. Armstrong openbaarde.

17 Het gezag van de heilige kalender

In de jaren dertig van de vorige eeuw, verkeerde de Kerk in verwarring over de vraag wanneer het jaar behoorde te beginnen. Tegenwoordig raken de mensen nog steeds over de kalender in de war. Mr. Armstrong zag de betekenis van de Joodse instandhouding van de wekelijkse en jaarlijkse kalender.

18 De tweede en derde tiende

De Kerk van God droeg kennis van de eerste tiende, maar de Kerk begreep tot de komst van Mr. Armstrong niet, dat er ook een Feesttiende opzij moest worden gelegd, aangezien zij de Heilige dagen niet vierde. Mr. Armstrong zag ook dat God door middel van een derde tiende voor de behoeftigen in de Kerk zorgde. Geen enkele andere Kerk beschikte over deze kennis.

Dit artikel van het Wereldwijde Nieuws, had een begeleidende afbeelding van de heer en mevrouw Armstrong met als onderschrift: “In het begin van de jaren dertig gebruikte God de familie Armstrong om 18 essentiële waarheden in Zijn Kerk te herstellen. Hoe kunnen we deze vandaag de dag uit het oog verliezen?”

Dit artikel begon met: “In welke mate waardeert u Gods waarheid?”

Dit artikel sloot af met: “Waar zouden we zonder deze waarheden zijn? Zonder Herbert W. Armstrongs erfenis van deze 18 herstelde waarheden, blijft er niet veel meer over.